

Rościszewo, 28 września 2022 r.

RRGKB.6220.10.2017

Dotyczy: „Budowa 4 chlewni rusztowych do tuczu świń o liczbie stanowisk do 1450 sztuk każda wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą i zbiornikiem na gnojownicę o poj. do 2000 m³ na terenie działki o nr ew. 56/3 w miejscowości Babiec-Więczanki, gmina Rościszewo”

Zgodnie z art. 85 ust. 3 w związku z art. 3 pkt 11 i art. 38 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r., poz. 1029 ze zm.) w związku z art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 ze zm.), zostaje udostępniona decyzja Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku z dnia 19 września 2022 r. znak: RRGKB.6220.10.2017 na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy Rościszewo.

Data udostępnienia: 28 września 2022 r. na okres 14 dni.

WÓJT
Jan Gugański

KO 826 / 4105 / 72 /22

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. 2021, poz. 735),

po rozpoznaniu odwołania:

- z dnia 15 lipca 2022r. p. Henryki Kwiatkowskiej,
 - z dnia 17 lipca 2022r. Stowarzyszenia na Rzecz Ochrony o Rozwoju Środowiska Naturalnego „ Eko – Skrwa” z siedzibą w Sierpcu,
- od decyzji znak: RRGKB.6220.12.2017 z dnia 6 lipca 2022 r. wydanej przez Wójta Gminy Rościszewo w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pn. „ Budowa 4 chlewni rusztowych do tuczu świń o liczbie stanowisk do 1450 sztuk każda wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą i zbiornikiem na gnojowicę o pojemności do 2000 m³ na terenie działki nr ew. 56/3 w miejscowości Babiec – Więczanki gmina Rościszewo”,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Płocku

o r z e k a:

- **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji.**

Uzasadnienie

Wskazaną wyżej decyzją, organ pierwszoinstancyjny –Wójt Gminy Rościszewo – ustalił na wniosek inwestora – p. Witolda Adamczyka - środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia pn. „ Budowa 4 chlewni rusztowych do tuczu świń o liczbie stanowisk do 1450 sztuk każda wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą i zbiornikiem na gnojowicę o pojemności do 2000 m³ na terenie działki nr ew. 56/3 w miejscowości Babiec – Więczanki, gmina Rościszewo”.

Od powyższej decyzji odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku - w ustawowo zachowanym terminie i za pośrednictwem Wójta Gminy Rościszewo – złożyła p. Henryka Kwiatkowska. Odwołująca wniosła o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i o przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji; ponadto wniosła o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie. Zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie:

- art. 66 ust. 1 pkt 2a, 3b, 5, 6, 6a ustawy środowiskowej poprzez jego niezastosowanie i wydanie decyzji z pominięciem tego przepisu, podczas gdy z akt sprawy wynika, że raport oś był niekompletny,
- art. 80 ust. 1 pkt 3 ustawy środowiskowej poprzez wydanie decyzji bez uwzględnienia wyników postępowania z udziałem społeczeństwa,
- art. 5, art. 31 ust. 3, art. 68, ust. 4, art. 74 oraz art. 86 Konstytucji RP poprzez przyznanie prymatu interesowi prywatnemu ponad interes społeczeństwa, nie bacząc na zagrożenia płynące z realizacji inwestycji na środowisko naturalne, a także przez wydanie decyzji bez uwzględnienia zasady zrównoważonego rozwoju.

Ponadto, Odwołująca zaskarżyła postanowienie RDOŚ w Warszawie z dnia 31 stycznia 2022r. znak: WOOS –I.4221.315.2021.AT zarzucając mu naruszenie:

- przepisów prawa materialnego, tj. art. 77 ust. 4 pkt 1 w zw. z art. 66 ust. 1 pkt 2a, 3b, 5, 6, 6a ustawy środowiskowej, poprzez uzgodnienie realizacji przedsięwzięcia oraz określenie warunków realizacji tej inwestycji w sytuacji, gdy raport ooś był niekompletny,

- przepisów postępowania które miało istotny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 7, 77 § 1 K.p.a. poprzez brak podjęcia wszystkich czynności celem ustalenia stanu faktycznego, brak zebrania materiału dowodowego, w tym w szczególności:

a) brak weryfikacji spełnienia przez raport ooś wymogów określonych w art. 66 ustawy środowiskowej, a w szczególności: ust. 1 pkt 2a, 3b, 5, 6, 6a,

b) nie podjęcia starań w celu ustalenia, czy ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, a zatem czy istnieje potrzeba przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko, a w konsekwencji naruszenie art. 77 ust. 5 pkt 2 ustawy środowiskowej.

W uzasadnieniu odwołania Skarżąca wskazała, że nie zgadza się z wydaną decyzją. Raport ooś pozostaje niekompletny, bowiem nie zawiera informacji na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, a w szczególności odnośnie kumulowania się ich oddziaływań. W bliskiej odległości terenu inwestycyjnego znajdują się już inne chlewnie, tj.: w m. Puszcza na działkach nr ew. 143/1, 143/2, 143/3 oddalone ok., 3,8 km od planowanej inwestycji, a także chlewnia w m. Topiąca na działkach nr ew. 201/1, 201/2, 203, 246, 247 oddalona ok. 2,5 km, chlewnia w m. Bryski na działce nr ew. 66 i 87 oddalone ok. 900m od inwestycji, a następnie fermy drobiu w m. Stopin na działkach nr ew. 29, 74/2, 68 oddalone ok. 2km od terenu inwestycji, następnie fermy drobiu w m. Borowo na działkach nr ew. 37/6, 37/8, 36/2, 36/3, fermy drobiu w m. Babiec Piaseczny na działkach nr ew. 213/1, 213/2, 181, 230/15, 230/3, 230/5, 96, 214 oddalone ok. 3,5 km od terenu inwestycji, następnie fermy drobiu w m. Babiec Więczanki na działce nr ew. 66 oddalona ok. 1,6 km oraz planowana na działce nr 53, oraz fermy drobiu m. Białasy na działce nr ew. 227/3, 227/4, 227/9 oddalone ok. 3 km od terenu inwestycji, a także wysypisko śmieci w m. Rachocin na działce nr ew. 104/1 i 103/1 oddalone ok. 3,5 km od terenu inwestycji.

Skarżąca zwróciła uwagę na wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, która – wraz z opisem metodyki - powinna stanowić załącznik do raportu ooś. Złożona w sprawie waloryzacja nie spełnia tego warunku; została ona sporządzona przez osobę, która nie przedstawiła swojego wykształcenia ani doświadczenia, a z informacji dostępnych w Internecie wynika, iż jest ona ornitologiem. Tymczasem, waloryzacja winna być przeprowadzona przez zespół osób, specjalistów z konkretnych dziedzin; dokument odnosi się tylko do ptactwa, a pomija inne gatunki zwierząt. Waloryzacja winna być sporządzona w pełnym cyklu rocznym, uwzględniając różne terminy obserwacji organizmów chronionych, a nie trwać jednorazowo przez godzinę.

Raport ooś nie zawiera także racjonalnego wariantu alternatywnego oraz racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska. Raport zawiera tylko opis i analizę wariantu proponowanego; opis nadal jest pozorny, a inwestor traktuje pozostałe warianty marginalnie.

Skarżąca zwróciła także uwagę, iż organ wydając decyzję w ogóle nie wziął pod uwagę wyników z udziałem społeczeństwa, całkowicie pomijając istnienie protestów w sprawie; nie odniósł się także do podnoszonej kwestii obaw odnośnie pojawiających się owadów i chorób gdyż inwestycja niesie ryzyko dla zdrowia i życia mieszkańców. Mieszkańcy obawiają się także emisji nadmiernych gazów i ich wpływu na stan powietrza. W ocenie Odwołującej, organ I instancji dopuścił się także wskazanych norm Konstytucji RP, gdyż nie dokonał analizy zagrożeń i niebezpieczeństw dla środowiska, płynących z planowanej inwestycji.

W związku z powyższym, p. Kwiatkowska zaskarżyła także postanowienie RDOŚ w Warszawie z dnia 31 stycznia 2022r. znak: WOOŚ -I.4221.315.2021.AT, gdyż jak wskazała w odwołaniu – zostało ono wydane z naruszeniem prawa - w sytuacji, gdy raport oś pozostaje niekompletny.

Od powyższej decyzji odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku - w ustawowo zachowanym terminie i za pośrednictwem Wójta Gminy Rościszewo – złożyło także Stowarzyszenie na Rzecz Ochrony o Rozwoju Środowiska Naturalnego „Eko – Skrwa” z siedzibą w Sierpcu, wnosząc o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji; ponadto Stowarzyszenie wniosło także o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie.

Treść wniesionego odwołania – tzn. podniesione zarzuty, jak i jego uzasadnienie pozostają tożsame z treścią odwołania p. Henryki Kwiatkowskiej. Dodatkowo, Stowarzyszenie podniosło zarzut naruszenia art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i art. 107 § 1 i 3 K.p.a. poprzez niepodejmowanie niezbędnych i istotnych czynności dla obiektywnego, dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, przede wszystkim poprzez brak weryfikacji raportu oś w kontekście wymogów zawartych w art. 66 ustawy środowiskowej.

W uzasadnieniu odwołania wskazano, iż raport oś jest lakoniczny, ogólnikowy, nie zawiera wielu bardzo istotnych informacji. Teren inwestycji jest zlokalizowany w dolinie rzeki Skrwa, który to teren jest objęty strefą ochronną jako krajobraz chroniony – raport nie uwzględnia okoliczności bogactwa przyrodniczego tego miejsca oraz bliską odległość – ok. 1km pobliskich miejscowości; raport nie odnosi się także w ogóle do kwestii skumulowanych oddziaływań z innymi przedsięwzięciami znajdującymi się w sąsiedztwie, a wyniki inwentaryzacji przyrodniczej nie są kompletne, rzetelne i nie mogą stanowić podstawy do wydania decyzji. Zdziwienie Stowarzyszenia budzi także pozytywne stanowisko Powiatowego Inspektora Sanitarnego, który poprzednio wydał dwie negatywne opinie w sprawie.

Zgodnie z art. 133 K.p.a. organ I instancji przekazał organowi wyższego stopnia odwołania wraz z aktami sprawy w ustawowym terminie, nie znajdując podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Płocku ustaliło i zważyło, co następuje:

Odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Tutejsze Kolegium po zapoznaniu się z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy uznało, że zaskarżona decyzja została wydana w sposób prawidłowy, tj. z uwzględnieniem istniejącego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa.

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach reguluje ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2022 r., poz. 1029) w dalszej części określana jako ustawa środowiskowa.

Z treści art. 59 ust. 1 i 2 ustawy środowiskowej wynika, że przedsięwzięcia, których realizacja musi być poprzedzona przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko są podzielone na dwie grupy. Pierwsza to, przedsięwzięcia, dla których obowiązek ten wynika bezpośrednio z mocy ustawy, druga zaś, to przedsięwzięcia, w których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko został stwierdzony w formie postanowienia wydanego na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 71 ustawy środowiskowej, realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko jest dopuszczalna wyłącznie po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Stosownie do art. 73 ust. 1 ustawy środowiskowej, postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia wydaje się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Załączniki jakie należy dołączyć do wniosku określa art. 74 ustawy środowiskowej.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy, wydanie postanowienia, o którym mowa w art. 63 ust. 1 (a więc w przedmiocie stwierdzenia potrzeby oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko) wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
- 2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10-19 i 21-27, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;
- 3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;
- 4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

Wymagane opinie (oraz uzgodnienia) dokonywane są przez właściwe organy w oparciu o wnioski o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zawierający m.in. kartę informacyjną przedsięwzięcia lub raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz wypis i wyrys z miejscowego planu bądź informację o jego braku dla danego terenu (art. 74 ustawy).

Organy właściwe do wydania decyzji środowiskowej określa art. 75 ustawy, a organy właściwe do wydawania opinii o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2, art. 70 ust. 1 pkt 2, art. 77 ust. 1 pkt 2 i art. 90 ust. 2 pkt 2, określa art. 78 ustawy.

Udział społeczeństwa w postępowaniu odbywa się natomiast na zasadach określonych w art. 79 ustawy środowiskowej, który w ust. 1 stanowi, że przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W art. 36 ustawy środowiskowej, przewidziana jest możliwość zorganizowania rozprawy administracyjnej.

W świetle art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. Zgodnie z art. 85 ust. 2 pkt 1 ustawy środowiskowej, uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinno zawierać:

- a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa;
- b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:
 - ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
 - uzgodnienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz opinie organu, o którym mowa w art. 78,
 - wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,

c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4.

Zgodnie z art. 82 ust. 3 ustawy środowiskowej, charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Po treści art. 85 ust. 3 ustawy, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zaznaczyć należy, że stosownie do przepisów ustawy środowiskowej, organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia w przypadkach ściśle określonych w ustawie i należą do nich:

- niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy),
- odmowa uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art. 80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 ustawy),
- brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie, niż proponowany przez wnioskodawcę, w sytuacji, gdy organ skorzysta z możliwości określonej w art. 81 ust. 1 ustawy,
- wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 34 ustawy o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 ustawy),
- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację tego przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy (art. 81 ust. 3 ustawy).

Zauważyć przy tym należy, że ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (tj. Dz. U. z 2019 r., poz. 1712 ze zm.), w dalszej części określaną jako ustawa zmieniająca, która weszła w życie w dniu 24 września 2019 r. dokonano zmian w przepisach ustawy środowiskowej. Przepis przejściowy – art. 4 ustawy zmienianej stanowi, że do spraw wszczętych na podstawie ustaw zmienianych w art. 1 oraz w art. 3 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe (ust. 1). Do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 63, art. 64 ust. 1 i 3a, art. 65, art. 74 ust. 3b-3h, art. 84 ust. 1 i 1a oraz art. 86d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą (ust. 2). Czynności dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez organ właściwy w dniu wszczęcia postępowania pozostają w mocy (ust. 3).

W niniejszej sprawie zastosowanie znajdują przepisy w brzmieniu obowiązującym jeszcze przed nowelizacją, z uwagi na to, że w przedmiotowej sprawie z wnioskiem datowanym na 29 września 2017r. (tak: data wpływu wniosku do Wójta Gminy Rościszewo) o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia wystąpił

inwestor - tj. p. Witold Adamczyk – zatem uznać należy, że postępowanie zostało wszczęte jeszcze przed datą 24 września 2019 r.

Kolegium wskazuje ponadto dodatkowo, iż w sprawie nie było wymagane uzyskanie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach wodno prawnych. Przepis art. 77 ust. 1 pkt 4 ustawy środowiskowej obowiązuje od 1 stycznia 2018r. i został dodany przez art. 509 pkt 9 lit. a) ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne (tj. Dz. U. 2017r, poz. 2268). Jednakże stosownie do art. 545 ust. 1 i 1a ustawy Prawo wodne, do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w sprawach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania albo zmiany decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 i 1566), stosuje się przepisy obowiązujące przed dniem 1 stycznia 2018 r. Przepisy art. 64 ust. 2 pkt 3, art. 74 ust. 1 pkt 5, art. 77 ust. 2 pkt 3, art. 80 ust. 2, art. 81 ust. 3 oraz art. 90 ust. 1b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Przenosząc powyższe rozważania teoretyczne na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że planowane do realizacji przedsięwzięcie polega na „Budowie 4 chlewni rusztowych do tuczu świń o liczbie stanowisk do 1450 sztuk każda wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą i zbiornikiem na gnojowicę o pojemności do 2000 m³ na terenie działki nr ew. 56/3 w miejscowości Babiec – Więczanki gmina Rościszewo”.

Inwestycja ta została zaliczona do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71), a dla terenu inwestycji nie opracowano miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (vide: pisemna informacja Wójta w tym zakresie z dnia 13.10.2017r. – str. 3 akt sprawy).

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia – w przedmiotowej sprawie inwestor wystąpił z wnioskiem z września 2017r. do Wójta Gminy Rościszewo o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację planowanego przedsięwzięcia. Wniosek spełnia wymogi ustawowe zawarte w art. 74 ust. 1 ustawy środowiskowej, gdyż zawiera wszystkie wymagane prawem załączniki.

Do wniosku inwestorskiego załączono pierwotnie raport z września 2017r. – wraz z Inwentaryzacją przyrodniczą z września 2017r. opracowaną przez eksperta – p. Beatę Studzińską, który to raport został następnie uzupełniany w dniu 4 grudnia 2017r., w dniu 23 lipca 2018r., w dniu 1 grudnia 2021r. oraz w dniu 31 marca 2022r.

Organ I instancji w sposób prawidłowy ustalił krąg stron postępowania, który stanowią inwestor oraz osoby posiadające tytuł prawny do nieruchomości, na które rozciąga się oddziaływanie inwestycji. Dokumentacja sprawy zawiera dowody na ich prawidłowe ustalenie (tj. wniosek inwestorski z naniesionym terenem o którym mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy- str. 3 akt sprawy), aktualne uproszczone wypisy z rejestru gruntów dotyczące nieruchomości znajdujących się w zasięgu oddziaływania inwestycji, datowane na 10 lipca 2017r. i 17 października 2017r. znajdujące się przy wniosku oraz na str. 26 i 27 akt sprawy), wykaz stron postępowania (str. 590 akt sprawy). Akta sprawy zawierają dowody na zapewnienie czynnego udziału stronom na każdym etapie postępowania, począwszy od jego

wszczęcia tj. zawiadomienie z dnia 13 października 2017r. o wszczęciu postępowania i zamiarze dokonania opinii / uzgodnień planowanej inwestycji wraz z dowodami doręczeń i dokonania obwieszczenia, postanowienia o dopuszczeniu do udziału w sprawie jako stron postępowania wskazanych osób z dnia 11 grudnia 2017r. wraz z dowodami doręczeń, postanowienia o wydaniu opinii i uzgodnień inwestycji przez kompetentne organy opiniujące i uzgadniające z dnia 18 stycznia 2018r. z dnia 27 lutego 2019r., z dnia 15 marca 2019r. z dnia 20 maja 2019r. z dnia 3 grudnia 2021r., z dnia 31 grudnia 2021r., z dnia 4 lutego 2022r., z dnia 12 maja 2022r., poprzez zawiadomienie z dnia 14 grudnia 2017r., z dnia 14 marca 2018r. z dnia 31 stycznia 2019r. z dnia 25 czerwca 2019r., z dnia 5 listopada 2021r. o możliwości zapoznania się z aktami sprawy i składania uwag, wniosków, dowodów wraz z dowodami doręczeń i dokonania obwieszczenia, zawiadomienie społeczeństwa o możliwości udziału w prowadzonym postępowaniu z dnia 9 lutego 2018r. z dnia 22 maja 2019r. z dnia 12 maja 2022r., aż w końcu po zawiadomienie z dnia 14 czerwca 2022r. o zakończeniu postępowania administracyjnego i o możliwości zapoznania się z całością zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie wraz z dowodami doręczeń i dokonania obwieszczenia, i w końcu na wydaniu decyzji z dnia 6 lipca 2022r. o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia wraz z informacją o jej wydaniu z dnia 7 lipca 2022r.

Przed wydaniem zaskarżonej decyzji, organ I instancji uzyskał w oparciu o treść art. 77 ust. 1 ustawy środowiskowej uzgodnienia właściwych organów, tj. :

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie (postanowienie z dnia 31 stycznia 2022r. znak: WOOS - I.4221.315.2021.AST), który uzgodnił realizację przedsięwzięcia, określając w sposób szczegółowy jego warunki, które inwestor zobligowany jest spełnić,
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Sierpcu (opinia z dnia 13 grudnia 2021r. znak: PPIS ZNS-451/23/3995/2017/2021) który wydał pozytywne stanowisko w sprawie z jednoczesnym wskazaniem określonych warunków związanych z realizacją inwestycji (podtrzymane stanowisko w piśmie z dnia 8 kwietnia 2022r.),
- Marszałka Województwa Mazowieckiego w Warszawie (opinia z dnia 5 maja 2022r. znak: PZ- OP- II. 7030.3.54.2021.AK).

Odnosząc się do treści powołanych wyżej uzgodnień wskazać należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa wyłącznie wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, by zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych. Ocena oddziaływania na środowisko jest więc szczególną procedurą mającą na celu ocenę skutków realizacji danego przedsięwzięcia na środowisko i jego elementy, decydującą o możliwości realizacji przedsięwzięcia. W sprawie takich inwestycji jak objęta niniejszym postępowaniem, do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko został upoważniony organ niewyspecjalizowany w ochronie środowiska – wójt (art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy środowiskowej). Jednakże przed wydaniem decyzji, organ właściwy uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organami wyspecjalizowanymi, m.in. regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym (art. 77 ust. 1 ustawy środowiskowej). Podkreślić należy, że ochrona środowiska ma charakter interdyscyplinarny i wymaga wiadomości z zakresu różnych dziedzin nauki.

Organy wyspecjalizowane posiadają wiedzę i doświadczenie niezbędne do rzetelnej, w zakresie swoich kompetencji, oceny przedsięwzięcia.

Organ I instancji wydając swoje rozstrzygnięcie oparł się m.in. na uzgodnieniach właściwych organów, uwzględniając ich treść i dokonując jednocześnie samodzielnej oceny potencjalnego wpływu inwestycji na szeroko rozumiane pojęcie środowiska naturalnego.

W wyniku tej oceny organ uznał (biorąc pod uwagę informacje zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko), iż realizacja inwestycji jest dopuszczalna w świetle obowiązujących przepisów prawa. W sytuacji, gdy dowód w postaci raportu spełnia ustawowe wymogi zawarte w art. 66 ustawy, Wójt przeprowadził analizę wariantów wymienionych w raporcie ze szczególnym uwzględnieniem wariantu proponowanego przez inwestora, i w jej wyniku uznał i wykazał, iż brak jest negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Jak wynika z dokumentacji sprawy, nie wystąpiły przesłanki warunkujące wydanie decyzji odmownej, a na inwestora nałożono szereg obowiązków i warunków mających na celu zmniejszenie i ograniczenie ewentualnych negatywnych oddziaływań inwestycji na otoczenie.

Odnosząc się do treści powołanych wyżej uzgodnień i opinii wskazać należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa wyłącznie wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, by zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych. Ocena oddziaływania na środowisko jest więc szczególną procedurą mającą na celu ocenę skutków realizacji danego przedsięwzięcia na środowisko i jego elementy, decydującą o możliwości realizacji przedsięwzięcia. W sprawie takich inwestycji jak objęta niniejszym postępowaniem, to organy wyspecjalizowane, posiadające wiedzę i doświadczenie niezbędne do rzetelnej, w zakresie swoich kompetencji, wypowiedziały się w zakresie zasadności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Organ I instancji dokonał ich analizy i samodzielnej oceny uznając, iż postępowanie w przedmiocie oceny oddziaływania inwestycji na środowisko jest konieczne - dał temu wyraz w uzasadnieniu swojej decyzji z dnia 6 lipca 2022r.

Z analizy organu I instancji w kontekście całości dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy wynika, że możliwe jest ustalenie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację planowanego przedsięwzięcia w kształcie przedstawionym przez inwestora.

W związku z powyższymi wnioskami, organ I instancji działając w granicach prawa wydał decyzję z dnia 6 lipca 2022 r. Zaskarżone orzeczenie spełnia wymogi wynikające z art. 85 ust. 1 i 2 ustawy, tj. posiada uzasadnienie, które zawiera informacje o których mowa w art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. a-c ustawy, w tym m.in. informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa, informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzgodnienia i opinie właściwych organów, o których mowa w art. 77 ust. 1 ustawy.

Załącznikiem wydanej decyzji jest charakterystyka przedsięwzięcia – str. 801 akt sprawy.

Organ I instancji podał także do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1. (art. 85 ust. 3 ustawy).

Akta sprawy zawierają dowody na tę okoliczność, tj. obwieszczenie z dnia 7 lipca 2022r. dokonane w siedzibie organu I instancji - str. 806 akt sprawy oraz na tablicy ogłoszeń właściwego sołectwa – str. 807 akt sprawy, a także wyciąg z BIP - u organu I instancji z dnia 7 lipca 2022r. zawierający informację o dokonanym obwieszczeniu – str. 804 i 802 akt sprawy. Czyni to zadość art. 85 ust. 3 w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 11 ustawy środowiskowej. Dodatkowo wskazać należy, że zaskarżona decyzja zarówno w pkt od I pkt 1 - 6 zawiera warunki i obowiązki nałożone na inwestora, a dotyczące ochrony środowiska naturalnego (fauny, flory, zdrowia i życia ludzi, gospodarki odpadami, zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, hałasów itd.). Jednocześnie uzasadnienie decyzji odnosi się do potencjalnych oddziaływań na środowisko, a podkreślenia wymaga fakt, iż wydanie

pozytywnej decyzji środowiskowej nie rodzi praw do terenu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich, a jedynie służy zbadaniu zgodności planowanej inwestycji z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego. Zatem inwestor uzyskuje jedynie ogólną informację, czy możliwa jest realizacja określonego rodzaju inwestycji w świetle przepisów prawa, co nie oznacza automatycznie, iż otrzyma on pozwolenie na budowę konkretnej, określonej w projekcie budowlanym inwestycji. Istota bowiem tego postępowania sprowadza się do rozstrzygnięcia, czy przedsięwzięcie objęte wnioskiem może być realizowane na danym terenie w myśl przepisów szczególnych.

Jednocześnie – jak wynika z dokumentacji sprawy - nie wystąpiły przesłanki warunkujące wydanie decyzji odmownej, a określone w art. 81 ustawy środowiskowej. Zaznaczyć należy, że stosownie do przepisów ustawy środowiskowej, organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia w przypadkach ściśle określonych w ustawie i należą do nich:

- art. 81 ust. 1 ustawy, który stanowi, że jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika brak możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji, spośród wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, wariant dopuszczony do realizacji. W przypadku braku możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantach, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, oraz w przypadku braku zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariantu dopuszczanego do realizacji, organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

- art. 81 ust. 2 ustawy który stanowi, że jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

- art. 81 ust. 3 ustawy, który stanowi, że jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację tego przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy.

Uzasadnienie decyzji odnosi się do potencjalnych oddziaływań na środowisko, a podkreślenia wymaga fakt, iż wydanie pozytywnej decyzji środowiskowej nie rodzi praw do terenu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich, a jedynie służy zbadaniu zgodności planowanej inwestycji z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego. Zatem inwestor uzyskuje jedynie ogólną informację, czy możliwa jest realizacja określonego rodzaju inwestycji w świetle przepisów prawa, co nie oznacza automatycznie, iż otrzyma on pozwolenie na budowę konkretnej, określonej w projekcie budowlanym inwestycji.

Decyzja środowiskowa nie ma charakteru uznaniowego, co oznacza, iż w przypadku spełnienia ustawowych przesłanek i przy braku zaistnienia prawnych przeszkód – organ właściwy do ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody jest zobligowany wydać decyzję pozytywną, tj. ustalającą środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia. Taka właśnie sytuacja miała miejsce w spornej sprawie.

Mając na względzie powyższe uznać należy, że organ I instancji przeprowadził prawidłową analizę raportu w powołanym zakresie, zgodnie z art. 7, art. 77, art. 80 i art. 107 § 3 Kpa, w świetle których, organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu

faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli (art. 7 Kpa). Nadto, na organ wypełnił obowiązek wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego (art. 77 § 1 Kpa). Dopiero na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, organ administracji publicznej ocenił, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 Kpa). Rezultaty zaś tak prowadzonego postępowania znalazły odzwierciedlenie w uzasadnieniu podjętego rozstrzygnięcia, bowiem w myśli art. 107 § 3 Kpa, uzasadnienie faktyczne wydanej decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

W ustosunkowaniu się do zarzutów podniesionych w odwołaniach wskazać należy, iż nie zasługują one na uwzględnienie. I tak:

- jeśli chodzi o żądanie uchylecia w całości zaskarżonej decyzji i o przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji) to Kolegium wskazuje, że pozostaje ono nieuzasadnione prawnie. Jak wykazano wyżej w sposób obszerny i szczegółowy, planowane przedsięwzięcie spełnia warunki określone w ustawie środowiskowej, a w takiej sytuacji – przy jednoczesnym braku wystąpienia przesłanek warunkujących wydanie decyzji odmownej a zawartych w art. 81 tej ustawy – nie można odmówić ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla wnioskowanej inwestycji; Wskazać należy, że ustawa środowiskowa nie uzależnia wydania decyzji pozytywnej od wyrażenia zgody stron postępowania, których sprzeciw odnośnie planowanej inwestycji nie może stanowić blokady do wydania rozstrzygnięcia pozytywnego;

- jeśli chodzi o zarzuty dotyczące wydania decyzji z naruszeniem art. 66 ust. 1 pkt 2a, 3b, 5, 6, 6a ustawy środowiskowej poprzez jego niezastosowanie i wydanie decyzji z pominięciem tego przepisu, podczas gdy z akt sprawy wynika, że raport oś był niekompletny, to Kolegium wskazuje, iż pozostają one nieuzasadnione prawnie.

Skarżący zarzucili, iż raport nie zawiera wystarczających lub zawiera nierzetelnie sporządzone elementy raportu, takie jak :

× wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, przez którą rozumie się zbiór badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby scharakteryzowania elementów środowiska przyrodniczego, jeżeli została przeprowadzona, wraz z opisem zastosowanej metodyki; wyniki inwentaryzacji przyrodniczej wraz z opisem metodyki stanowią załącznik do raportu;

× informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem;

× opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym:

a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego,

b) racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska

- wraz z uzasadnieniem ich wyboru;

× określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu

widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko, a w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej, także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego;

× porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:

- a) ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,
- b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz,
- c) dobra materialne,
- d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,
- e) formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych,
- f) elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ,
- g) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-f;

Organ odwoławczy wskazuje zatem, co następuje:

× I tak - w odniesieniu do zarzutu w postaci braków w treści raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w zakresie niekompletności przedstawienia wariantów alternatywnych, wskazać należy, że i on - w realiach niniejszej sprawy - nie znajduje odzwierciedlenia w istniejącym stanie faktycznym sprawy.

W ocenie Odwoływających, przedstawione w raporcie warianty alternatywne nie zawierają kompleksowej analizy oddziaływania na poszczególne elementy środowiska, a Inwestor szczegółowo odniósł się tylko do jednego z proponowanych wariantów alternatywnych; w ich ocenie wariant przedstawiony w raporcie jako alternatywny jest w istocie wariantem pozornie różnym od inwestorskiego, a w zasadzie jest tylko wariant inwestorki nieznacznie zmodyfikowany.

Kolegium poddało zatem pogłębionej analizie podstawowy dowód w postępowaniu, jakim jest raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko z września 2017r. (uzupełniony następnie w dniu 4 grudnia 2017r., w dniu 23 lipca 2018r. , w dniu 1 grudnia 2021r. oraz w dniu 31 marca 2022r.). Organ prowadzący postępowanie zobowiązany jest do przeprowadzenia rzetelnej analizy oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, uwzględniającej warianty jego realizacji, w ten sposób, aby było możliwe porównanie oddziaływań w ramach poszczególnych wariantów i uzasadnienie wyboru jednego z nich. Organ administracji ma prawo zaproponować wariant, nawet inny niż te przedstawione w raporcie, ale może mieć to miejsce dopiero wtedy, gdy raport w zakresie wariantów będzie odpowiadał treści art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy środowiskowej (tak: wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 14 marca 2018r. sygn. akt II SA/Bd 1172 /17 , LEX nr 2480228).

Nie budzi zastrzeżeń zachowanie formalno -prawnych wymagań tego dokumentu, który został sporządzony przez osobę do tego uprawnioną, tj. mgr inż. Andrzeja Kopra - pisemne oświadczenie autora raportu o spełnieniu wymagań o których mowa w art. 74 a ust. 2 ustawy oos znajduje się w załącznikach raportu . Raport zawiera wykaz dokumentów i materiałów w nim wykorzystanych , wśród których znajdują się m.in. obowiązujące normy środowiskowe zawarte w polskich przepisach prawa, zastosowane metody i założenia (pkt 2 str. 12 -16).

Raport z września 2017r. określa opis analizowanych wariantów w tym, wariantu proponowanego przez Inwestora oraz racjonalnych wariantów alternatywnych , wariantu najkorzystniejszego dla środowiska wraz z uzasadnieniem ich wyboru (pkt 7 str. 30 -31 raportu i określenie przewidywanego oddziaływania na środowisko analizowanych wariantów (pkt 8.1 str. 32 raportu). W toku sprawy , uzupełniono raport o m.in. kwestie wariantowości

planowanego przedsięwzięcia i ich wpływu na środowisko naturalne. W całości uzupełnionego raportu oś wynika, iż Inwestor wskazał na następujące warianty planowanej inwestycji:

- wariant proponowany przez inwestora – 4 chlewnie w systemie rusztowym o pow. 1800 m² każda i liczbie stanowisk do 1450 sztuk dla świń o wadze do 30kg każdej ; całkowita wielość chowu w fermie po realizacji inwestycji wyniesie max. 4 x 203 DJP = 812 DJP – str. 29 raportu,

- racjonalny wariant alternatywny - 4 chlewnie w systemie ściółkowym o pow. 1800 m² każda i liczbie stanowisk do 1450 sztuk dla świń o wadze do 30kg każdej ; całkowita wielość chowu w fermie po realizacji inwestycji wyniesie max. 4 x 203 DJP = 812 DJP – str. 31 raportu,

- racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska – którym jest wariant wybrany przez inwestora – str. 31 raportu.

Odniesienie do w/w wariantów alternatywnych i wariantu najbardziej korzystnego zawarto także w pkt 8.4 na str. 71 -75 raportu pierwotnego z września 2017r.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy środowiskowej raport powinien zawierać opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym:

a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego,

b) racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska

- wraz z uzasadnieniem ich wyboru;

Wątpliwości obu Skarżących wzbudził przedstawiony przez inwestora jeden z wariantów alternatywnych jako niewystarczający dla uznania, iż stanowi on rzeczywistą alternatywę dla wariantu wybranego przez inwestora i posiada cechy pozorności.

Kolegium wskazuje, że zgodnie z w/w przepisem, inwestor zobligowany jest wskazać trzy w/w warianty (lub więcej). Jednocześnie w orzecznictwie sądo-administracyjnym - na gruncie ustawy środowiskowej - ugruntowany jest pogląd, iż o ile wariant proponowany przez inwestora może się pokryć z wariantem najkorzystniejszym dla środowiska, to nigdy wariant proponowany przez inwestora nie może się pokryć z wariantem alternatywnym (wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 10 stycznia 2017r. sygn. akt II SA/Rz 609/16, LEX nr 2203449).

Posłużenie się w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko pojęciem "racjonalnego" wariantu alternatywnego oznacza, że opisywane w raporcie warianty nie mogą mieć charakteru pozornego ani nie mogą być abstrakcyjne z powodu braku możliwości obiektywnych ich zastosowania i z góry skazane na niepowodzenie, lecz muszą to być warianty możliwe do rzeczywistego wprowadzenia (tak wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 17 lipca 2019r. sygn. akt I SA/Go 260/19, LEX nr 2706502).

Raport oddziaływania na środowisko musi (a nie tylko może) zawierać analizę wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, racjonalnego wariantu alternatywnego oraz wariantu najkorzystniejszego dla środowiska wraz z uzasadnieniem ich wyboru, czego organ winien wymagać od inwestora (poprzestanie tylko na jednym wariantcie stanowi wadę prawną raportu, która powinna zostać uwzględniona przy orzekaniu przez organ) – wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 27 kwietnia 2016r. sygn. akt II SA/Bd 429/15, LEX nr 2076558).

W art. 66 ust. 1 o.o.s. ustawodawca zawarł listę elementów, które powinien zawierać prawidłowo sporządzony raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Jeden z nich został zawarty w art. 66 ust. 1 pkt 5 o.o.s. Przepis ten jednoznacznie stanowi, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać opis analizowanych co najmniej trzech wariantów jego realizacji oraz informować o przewidywanych skutkach dla środowiska w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia. Są to: po pierwsze, wariant

proponowany przez wnioskodawcę, po drugie racjonalny wariant alternatywny oraz po trzecie wariant najkorzystniejszy dla środowiska, a także uzasadnienie ich wyboru (tak wyrok NSA z dnia 17 stycznia 2017 r., sygn. akt II OSK 89/16). Oznacza to, że bezwzględnie raport musi zawierać trzy warianty.

W niniejszej sprawie, w raporcie sporządzonym we wrześniu 2017r. (a uzupełnianym następnie) przez p. Andrzeja Kopra, zdaniem Kolegium, zostały opisane wszystkie wymagane przez przepis o.o.ś. warianty planowanego przedsięwzięcia. Organ I instancji uznał i ocenił, iż wskazany przez inwestora jako racjonalny wariant alternatywny - tj. chów trzody chlewnej, w tej samej lokalizacji, tego samego rodzaju i tej samej ilości obsady, jednak różniący się prowadzonym procesem technologicznym (w zakresie odmiennego rodzaju chowu) stanowi racjonalny wariant alternatywny w rozumieniu art. 66 ust. 1 pkt 5 ppkt a) o.o.ś.

Przed wszystkim podkreślić należy, iż ustawa nie definiuje pojęcia wariantu alternatywnego. Z literalnego rozumienia tego pojęcia należy wywieść, że jest to wariant, który może realnie i rzeczywiście zastąpić wariant inwestorski. Nie może to być zatem wariant abstrakcyjny, oderwany od realiów i uwarunkowań, w jakich będzie realizowane przedsięwzięcie. Jednocześnie, tutejszy organ przyznaje, że warianty przedsięwzięcia, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 o.o.ś., powinny się różnić przede wszystkim pod względem sposobu, w jaki przedsięwzięcie w każdym z tych wariantów będzie oddziaływać na środowisko, ponieważ ich rolą jest wskazanie alternatywnych rozwiązań pozwalających to środowisko chronić w jak najpełniejszym wymiarze. Warianty przedsięwzięcia nie mogą odbiegać od siebie w takim stopniu, który oznaczałby swoistą zmianę tożsamości tego przedsięwzięcia poprzez przekształcenie jego konstytutywnych, fundamentalnych parametrów i prowadziłyby w rezultacie do zaproponowania do realizacji kilku różnych przedsięwzięć tego samego rodzaju (vide: wyrok NSA z dnia 29 stycznia 2015 r. sygn. akt II OSK 1605/13).

Takim zaś przedsięwzięciem jest w tej konkretnej sprawie chów trzody chlewnej.

W ramach zatem takiego przedsięwzięcia konieczne jest wariantowanie, które będzie polegało na zróżnicowaniu pod względem rozwiązań technologicznych, takich jak choćby konstrukcja obiektów, skala przedsięwzięcia, czy moc planowanych instalacji, urządzeń, a także zdaniem Kolegium, zróżnicowanie pod względem technologii chowu. Podyktowane jest to tym, że zróżnicowanie owo ma wpływ, jeśli chodzi o oddziaływanie zaproponowanych rozwiązań na środowisko.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, wskazać należy, że z raportu (str. 30 - 32raportu) wynika, że wskazane warianty – mimo nieznacznych różnic - będą się jednak różnić się technologicznie. Racjonalnym wariantem alternatywnym, który był analizowany w toku opracowywania raportu ooś, przy zachowaniu tego samego rodzaju przedsięwzięcia i jego skali, zgodnie z wnioskiem Inwestora, było zastosowanie innego rozwiązania technologicznego w zakresie systemu chowu. Odmienny system chowu w tym wariancie zakłada chów trzody chlewnej w obiektach z odmiennym rodzajem hodowli, tj. chów ściółkowy, a nie jak przy wariancie inwestorskim – chór rusztowy.

W orzecznictwie przyjmuje się, że w przypadku chowu tuczników metoda ściółkowa i rusztowa oznaczają dwa różne warianty przedsięwzięcia, a chów jedną metodą może stanowić wariant alternatywny wobec chowu przy zastosowaniu drugiej technologii (tak: wyrok który zapadł w niniejszej sprawie, tj. wyrok WSA w Warszawie z dnia 21 kwietnia 2021r. sygn. akt IV SA/Wa 187/ 20, ale także : wyrok WSA w Warszawie z dnia 24 maja 2018r. sygn. akt IV SA/Wa 745/18, LEX nr 2525799 i wyrok NSA z dnia 22 lutego 2017 r., sygn. akt II OSK 1488/15). Zgodnie z interpretacją Ministra Środowiska (pismo znak DOP-WOŚ.452.1.2018.DP z dnia 11 kwietnia 2018 r.) warianty realizacji przedsięwzięcia, jako jeden z najważniejszych instrumentów oceny oddziaływania na środowisko, by móc uznać je

za racjonalne, muszą być możliwe do realizacji i umotywowane w realiach sprawy. Muszą być konkretne, zawierać elementy pozwalające na ich identyfikację, wyróżnienie cech charakteryzujących je i w efekcie pozwalających na porównanie z wariantem proponowanym przez Inwestora.

Tak też jest w niniejszej sprawie, w której wariantowanie polega na zastosowaniu różnych rozwiązań technologicznych. Dotyczyć będzie ono *stricte* samego przedsięwzięcia, jako zamierzenia inwestycyjnego i celu jaki chce osiągnąć Inwestor.

Opis wariantów przedsięwzięcia musi znajdować swoje odzwierciedlenie w materiale dowodowym postępowania, w ten sposób, aby spełniał wymagania określone w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy. W opisach wariantów powinno znaleźć się jednoznaczne wskazanie sposobu funkcjonowania przedsięwzięcia, które musi znaleźć swoje odzwierciedlenie w parametrach technicznych opisujących przedsięwzięcie (por. wyrok NSA z 14 listopada 2012 r., sygn. akt II OSK 1238/11). Wszystkie warianty powinny zawierać analizę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska, które mogą być znacząco dotknięte skutkami realizacji przedsięwzięcia, w szczególności populację, faunę, florę, glebę, wodę, powietrze, czynniki klimatyczne, aktywa materialne, łącznie z dziedzictwem architektonicznym i archeologicznym, krajobrazem oraz wzajemne relacje pomiędzy powyższymi elementami. Wariantowanie przedsięwzięcia nie może sprowadzać się jedynie do przedstawiania wariantów związanych z lokalizacją przedsięwzięcia. Wariantowanie może dotyczyć w szczególności: stosowania różnych technologii, skali przedsięwzięcia, rozwiązań technicznych, harmonogramu, organizacji prac związanych z realizacją i funkcjonowaniem przedsięwzięcia.

W spornej sprawie inwestor wskazał na inwestycję w postaci tuczu trzody chlewnej w dwóch różnych systemach technologicznych, przedstawiając skutki prowadzenia wariantu wybranego i alternatywnego w fazie eksploatacji w szczegółowym rozbiciu na oddziaływania w zakresie: gospodarki wodno ściekowej, ochrony środowiska gruntowo- wodnego , gospodarki gnojowica, zanieczyszczeń powietrza, uciążliwości hałasowych, gospodarki odpadami, wpływu na ludzi, klimat, krajobraz, dobra materialne, dziedzictwo kultury, zabytki, wpływu na siedliska przyrodnicze, rośliny, grzyby , wpływu na faunę, a także zagrożenie polem elektromagnetycznym (str. 37 – 70 raportu – odnośnie wariantu wybranego i str. 71 - 76 raportu – odnośnie wariantu alternatywnego). Fazy realizacji i likwidacji obu przedsięwzięć pozostają analogiczne, jednak faza eksploatacji miałyby się różnić w zakresie oddziaływania na stan zanieczyszczenia powietrza i gospodarkę odpadami. W raporcie wykazano bowiem, że inwestycja realizowana w dwóch różnych systemach technologicznych (ale przy zachowaniu tego samego rodzaju i skali przedsięwzięcia) będzie wywoływać różne skutki w zakresie potencjalnych ilości i rodzajów emisji zanieczyszczeń substancji do powietrza atmosferycznego - przy wariacie alternatywnym będzie wyższe stężenie amoniaku do powietrza , jednak w granicach ustalonych standardów . Byłoby to o ok. 6,03 Mg / rok wyższa emisja w systemie ściółkowym wobec systemu rusztowego; jak wynika z treści raportu, spodziewane maksymalne stężenia amoniaku w powietrzu są o blisko 39% wyższe w wariacie alternatywnym niż w wariacie inwestorskim. Jeśli chodzi o porównanie wskaźnika siarkowodoru z obu rodzajów chlewni to kształtowałby się on na takim samym poziomie – str. 74 raportu. Różnica między dwoma wariantami dotyczyłaby także ilości odpadów (obornika, gnojowicy) który powstawać ma w przypadku realizacji inwestycji.

W wariacie alternatywnym, przy ściółkowym systemie chowu, powstaje obornik, zamiast gnojowicy w wariacie inwestorskim. Według rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 maja 2005 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na dostosowanie gospodarstw rolnych do standardów Unii

Europejskiej objętej planem rozwoju obszarów wiejskich, ilość powstającego obornika przy chowie trzody chlewnej na ściółce głębokiej w chlewni wynosi:

warchlaki – 2,5 Mg /szt./rok

tuczniaki – 4,5 Mg /szt./rok

Dla stanu średniorocznego w chlewni przewidywana ilość obornika wyniesie zatem:

- warchlaki $5800 \times 4200 \text{ h} / 8760 \text{ h} \times 2,5 = 6953 \text{ Mg/rok}$

- tuczniaki $5800 \times 4200 \text{ h} / 8760 \text{ h} \times 4,5 = 12514 \text{ Mg/rok}$,

Łącznie: 19467 Mg/rok

W związku z tym obliczenie ilości azotu wykazało, iż zawartość azotu w wytwarzanym oborniku wynosi 2,4 kgN/Mg dla tuczniaków i 2,0 kgN/Mg dla warchlaków (wg rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 maja 2005 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na dostosowanie gospodarstw rolnych do standardów Unii Europejskiej objętej planem rozwoju obszarów wiejskich). Ilość produkowanego w chlewniach ściółkowych azotu wynosi zatem: $12514 \times 2,4 + 6953 \times 2,0 = 43939,6 \text{ kgN/rok}$ i jest większa o 1335,6 kg niż w wariantcie inwestorskim chowu w systemie rusztowym. Oznacza to, że dla rolniczego zagospodarowania wytwarzanego azotu przy chowie ściółkowym w wariantcie alternatywnym wymagana minimalna powierzchnia pól uprawnych i użytków rolnych wynosi ok. 258,5 ha i jest większa o ok. 7,5 ha niż w wariantcie inwestorskim.

Na podstawie przeprowadzonej szczegółowej oceny oddziaływania na środowisko analizowanego racjonalnego wariantu alternatywnego, polegającego na zastosowaniu chowu tuczniaków w systemie ściółkowym zamiast rusztowym stwierdzono, że jest to wariant bardziej niekorzystny dla środowiska w stosunku do proponowanego wariantu inwestorskiego. Do realizacji zarekomendowano zatem wariant proponowany przez Inwestora, jako najkorzystniejszy dla środowiska i zdrowia ludzi.

Jeśli chodzi o oddziaływanie akustyczne, to w wariantcie alternatywnym będą takie same źródła emisji hałasu (pośrednie i bezpośrednie) jak w wariantcie inwestorskim, dlatego oddziaływanie obu wariantów w zakresie hałasu jest identyczne.

Natomiast jeśli chodzi o ilość i rodzaj wytwarzanych odpadów to tutaj będzie występować sytuacja analogiczna w obu analizowanych wariantach – inwestorskim i alternatywnym.

Raport zawiera także ocenę oddziaływania wariantu alternatywnego na pozostałe elementy środowiska, i tak:

- zdrowie ludzi – większe jak wariantu inwestorskiego (wyższe stężenia zanieczyszczeń energetycznych w powietrzu), ale w granicach ustalonych standardów,
- powierzchnię ziemi - analogiczne jak wariantu inwestorskiego,
- klimat – analogicznie jak w dla wariantu alternatywnego,
- dobra materialne - analogiczne jak wariantu inwestorskiego,
- krajobraz – analogiczne jak wariantu inwestorskiego,
- dziedzictwo kultury – analogiczne jak wariantu inwestorskiego,
- zabytki – analogiczne jak wariantu inwestorskiego,
- walory przyrodnicze – analogiczne jak wariantu inwestorskiego,
- faunę – analogiczne jak wariantu inwestorskiego,
- pola elektromagnetyczne – analogiczne jak wariantu inwestorskiego,
- zagrożenie awarią przemysłową i budowlaną – analogiczne jak wariantu inwestorskiego.

W wyniku tego zestawienia, inwestor wskazał, że realizacja wariantu alternatywnego spowodowałaby jedynie zwiększoną ilość wytworzonych substancji pyłowo – gazowych przenikających do powietrza, co ma świadczyć o tym, że wariant alternatywny stanowiłby większe zagrożenie dla środowiska naturalnego.

Porównanie wyników przeprowadzonej analizy i oceny oddziaływania na środowisko dla wariantu inwestorskiego, opisanego w punkcie 7.2 i 8 raportu o.o.s. oraz analizowanego wariantu alternatywnego w pkt 8.4 tego raportu, prowadzi do wniosku, że wariant budowy chlewni do chowu świń w systemie rusztowym, proponowany przez Inwestora, wydaje się być optymalny i jest korzystniejszy pod względem oddziaływania na środowisko i zdrowie ludzi niż wariant alternatywny chowu trzody chlewnej w tej samej skali, jednak realizowany z użyciem odmiennej technologii ogrzewania obiektów. Realizacja tego przedsięwzięcia w wariantcie „inwestorskim”, w wykonaniu zgodnym z założeniami, przedstawionymi w raporcie, jest w ocenie Kolegium racjonalna i optymalna, zarówno w zakresie wpływu na poszczególne elementy środowiska, jak i ze względów ekonomicznych i społecznych. Proponowana skala i technologia chowu oraz sposób obsługi terenu są adekwatne do wielkości obiektu i gospodarstwa oraz wymagań sanitarnych i weterynaryjnych. Przewidywane rozwiązania technicznego wyposażenia przedsięwzięcia, zabezpieczeń, parametrów emisji zanieczyszczeń do środowiska oraz monitoringu technologicznego w czasie jego eksploatacji, gwarantują spełnianie wszelkich wymagań przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach i innych przepisów wykonawczych z zakresu ochrony środowiska.

Tym samym, błędne jest stanowisko Skarżących, które odmawia wskazanemu w raporcie wariantowi alternatywnemu cechy racjonalnego wariantu alternatywnego w rozumieniu art. 66 ust. 1 pkt 1 ppkt 1 o.o.s. Wskazywana pozorność tego wariantu nie ma miejsca. Kolegium podkreśla konieczność zachowania tożsamości planowanego przedsięwzięcia, aby nie doszło do wykreowania poprzez wariant alternatywny innego przedsięwzięcia niż planowane. Zróżnicowanie mogło polegać zarówno na innej lokalizacji budynków, na chowie innych zwierząt, na ilości sztuk chowanych zwierząt, czy właśnie na zastosowaniu innej technologii chowu.

W konsekwencji, wykazana przez inwestora faktyczna możliwość wyboru pomiędzy różnymi pod względem technologicznym inwestycjami nie pozbawia organu możliwości realnego wyboru wariantu korzystniejszego dla szeroko pojętego środowiska naturalnego.

Kolegium wskazuje, że warianty przedstawione w raporcie odwołują się do różnych kryteriów realizacji przedsięwzięcia, takich jak: czynniki społeczne, ekonomiczne, środowiskowe, przestrzenne - zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju; środowisko stanowi dobro publiczne, natomiast jego ochrona, zgodnie z art. 74 ust. 2 Konstytucji RP jest obowiązkiem władz publicznych, jednak Inwestor przedłożył taki raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w którym rzetelnie przedstawił analizę wszystkich wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy środowiskowej, a nie tylko wariantu, którym jest zainteresowany.

W spornej sprawie, inwestor wskazał w pkt 7.2 i pkt 7.3 str. 30 i 31 raportu, iż inne warianty, np. inny rodzaj chowu (np. drób) i lokalizacyjny nie były analizowane, ponieważ nie posiadały waloru racjonalności ze względów formalnych (brak zgodności z wnioskiem) i z celem zamierzenia inwestora. Realizacja przedsięwzięcia spowoduje emisję substancji do powietrza, hałasu oraz powstawanie odpadów i gnojowicy. Zaletami realizacji tego wariantu będzie wzrost podaży mięsa wieprzowego na rynku, wzrost wpływów (dochodów) gminy z podatków, wytwarzanie cennego nawozu naturalnego – gnojowicy.

Błędna była wykładnia art. 66 ust. 1 pkt 5 ppkt 1 o.o.s. będąca wynikiem wadliwej oceny Skarżących w zakresie oceny i analizy przedłożonego raportu

W takiej sytuacji, zadaniem organu II instancji była ponowna ocena raportu przy założeniu, że opisuje on racjonalny wariant alternatywny przedsięwzięcia, jakim jest hodowla w tuczu trzody chlewnej przy zastosowaniu odmiennej technologii ogrzewania obiektu i wariant ten nie jest pozorny, lecz realizuje dyspozycję art. 66 ust. 1 pkt 5 ppkt 1 o.o.s. Warianty

przedsięwzięcia, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, powinny się różnić przede wszystkim pod względem sposobu, w jaki przedsięwzięcie w każdym z tych wariantów będzie oddziaływać na środowisko, ponieważ ich rolą jest wskazanie alternatywnych rozwiązań pozwalających to środowisko chronić w jak najpełniejszym wymiarze (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 24 maja 2018r. sygn. akt IV SA/Wa 745/18, LEX nr 2525799). Sąd w wyroku który zapadł - w zbliżonym do niniejszego - stanie faktycznym, dodatkowo wyraźnie wskazał, że protesty społeczne, uciążliwości odorowe, odległości od zabudowy same w sobie nie stanowią podstawy do wydania odmownej decyzji środowiskowej.

W konsekwencji przeprowadzonej analizy raportu Kolegium stwierdza, że zawiera on wymagany ustawa opis wariantów. Treść raportu przekonuje tutejszy organ, aby wybrać zaproponowaną przez inwestora inwestycję. Z raportu wynika bowiem, że inwestor rozważał realizację przedsięwzięcia nie tylko z perspektywy opłacalności, ale również w tych granicach z perspektywy wpływu na środowisko i wybrał, w granicach ekonomicznie dla siebie uzasadnionych, wariant najmniej negatywnie oddziałujący na środowisko i w tym zakresie poddał to ocenie. Warianty różnią się od siebie pod względem sposobu, w jaki przedsięwzięcie w każdym z tych wariantów będzie oddziaływać na środowisko, ich rolą jest wskazanie alternatywnych rozwiązań pozwalających to środowisko chronić w jak najpełniejszym wymiarze. Przy czym "racjonalność" wariantu oznacza, że wariant taki faktycznie mógłby zostać wybrany przez organ dokonujący oceny raportu zamiast wariantu zaproponowanego przez inwestora. Z kolei "alternatywność" oznacza, że wariant ten różni się od wariantu proponowanego przez inwestora w zakresie oddziaływania na środowisko.

Powyższe wynika ze szczegółowego opisanego w raporcie nie tylko wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, który może być tożsamy z wariantem najkorzystniejszym dla środowiska, ale i racjonalnego wariantu alternatywnego, tak aby organ właściwy do wydania decyzji środowiskowej mógł sam dokonać porównania, a nawet wyboru innego niż zaproponowany przez inwestora wariant realizacji przedsięwzięcia. W niniejszej sprawie alternatywność oznacza zaproponowanie wariantu różnego pod względem kryteriów technologicznych (jak np. rodzaj użytych materiałów, moc i produktywność zainstalowanych urządzeń) (tak też wyrok WSA w Olsztynie z dnia 9 lipca 2020r. sygn. akt II SA/Ol 997/19, LEX nr 3032365).

Celem przedstawionego w raporcie wariantowania jest niedopuszczenie do podjęcia działalności mogącej negatywnie oddziaływać na środowisko. Skuteczność działań prewencyjnych w indywidualnej ocenie konkretnego przedsięwzięcia wynika – zdaniem Kolegium - w dużej mierze od jakości opracowanych w raporcie wariantów; Zasada prewencji w ocenie oddziaływania na środowisko wymaga stosowania odpowiednich rozwiązań technicznych i technologicznych, które powinny znaleźć się w opisie wariantów. (wyrok NSA z dnia 10 czerwca 2020r. , sygn. akt II OSK 3499/19, LEX nr 3039332).

Z przedstawionych wariantów wynika, iż ich rolą jest wskazanie alternatywnych rozwiązań pozwalających to środowisko chronić w jak najpełniejszym wymiarze, przy czym raport obejmuje analizę oddziaływania na środowisko nie tylko wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, ale i wariantu alternatywnego. Wariant alternatywny w niniejszej sprawie nie ma charakteru pozornego, ani nie jest abstrakcyjny z powodu braku możliwości obiektywnych ich zastosowania i z góry skazane na niepowodzenie, lecz jest to wariant możliwy do rzeczywistego wprowadzenia; wskazane w raporcie wariantowanie pozwala organowi na ocenę, który z tych wariantów jest możliwy do realizacji z punktu widzenia zagrożeń dla środowiska. Pewne jest jednak, że opis analizowanych wariantów jest na tyle rzetelny i dokładny, by organ rozpatrujący sprawę mógł zbadać, czy przedsięwzięcie powinno

być realizowane w wariantcie proponowanym przez inwestora, czy też w wariantcie alternatywnym.

Wariant realizacji przedsięwzięcia może być uznany za racjonalny z praktycznego punktu widzenia, gdyż bilans zysków i strat wynikłych z działań opartych na wnioskach uzyskanych tym sposobem z przesłanek prawdziwych nie będzie przy zastosowaniu tego sposobu wnioskowania na długą metę ujemny. Wariant racjonalny to tyle co zgodny z zasadą ekonomiczności. Racjonalny wariant alternatywny powinien opierać się na racjonalnych przesłankach realizacji przedsięwzięcia. Wymagana jest tu racjonalność metodyczna, instrumentalna oraz racjonalność społeczna i związana z ochroną środowiska obejmująca również cele i zasady prawne ochrony środowiska. Racjonalności nie może ograniczyć jedynie do instrumentów realizacji przedsięwzięcia, ponieważ w ramach oceny oddziaływania na środowisko należy zbadać nie tylko jak będzie realizowane przedsięwzięcie, ale przede wszystkim jak dobrać skutecznie metody i środki jego wykonania, a przede wszystkim po co i w jakim celu je stosować z punktu wymagań przepisów u.u.i.ś. w przypadku wyboru racjonalnego wariantu alternatywnego (wyrok NSA z dnia 19 marca 2019r. sygn. akt II OSK 1092/17, LEX nr 2646682).

Ocena raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinna zmierzać do zidentyfikowania wszystkich potencjalnych zagrożeń środowiskowych związanych z realizacją planowanej inwestycji. Powyższe jest niezbędne do wyznaczenia konkretnych wymagań ochrony środowiska, które muszą być uwzględnione na kolejnych etapach procesu inwestycyjnego, w tym także w pozwoleniu na budowę. Raport poprzedzający wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych powinien w sposób zbiorczy (kompleksowy) odnosić się do wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia, wskazywać na obowiązujące standardy ochrony środowiska oraz określać czy zamierzona inwestycja mieści się w ich ramach (wyrok WSA w Białymstoku z dnia 23 stycznia 2013r. sygn. akt II SA/Bk 946/12 LEX nr 1334225).

Zadaniem organu prowadzącego postępowanie jest sprawdzenie zawartości raportu w kontekście spełnienia wymogów formalnych i merytorycznych. W szczególności organ powinien ustalić, czy opracowany raport zawiera komplet niezbędnych informacji pozwalających na ocenę przedsięwzięcia i jego oddziaływania na środowisko oraz informacji identyfikujących rodzaj i skalę skutków środowiskowych oraz społecznych. Obowiązkiem organu jest również weryfikacja materiałów stanowiących podstawę sporządzonego raportu. Organ nie jest związany treścią raportu, a ustalenia w nim zawarte mogą służyć wydaniu decyzji tylko wtedy, gdy raport jest rzetelny, spójny oraz wolny od niejasności i nieścisłości (por.: wyrok NSA z dnia 5 marca 2015 r., sygn. akt II OSK 1858/13).

Dodatkowo, oceniając raport oddziaływaniu na środowisko, organ II instancji ustalił, iż z jego treści wynika, że eksploatacja inwestycji nie będzie stanowić nadmiernego negatywnego oddziaływania na środowisko, a twierdzenie organu o braku wskazania oddziaływania na krajobraz gminy są nieuzasadnione. Nieprawdą jest także, że raport nie uwzględnia skutków powstałej inwestycji dla właścicieli działek sąsiednich, gminy i całego regionu, gdyż z jego całokształtu wynika, że przy zachowaniu warunków skutki inwestycji będą neutralne dla otoczenia; inwestycja oparta o wysoką technologię wręcz wymusi na sąsiednich działkach aby ich właściciele również dostosowali się do przestrzegania prawa zarówno w zakresie ochrony środowiska jak i innych obszarach; Skarżący nie wykazali sprzeczności planowanej inwestycji z konkretnymi normami prawnymi czy też np. zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Rościszewo.

Samo stwierdzenie, że zdaniem organu raport jest niekompletny czy nierzetelny jest niewystarczająca. Odwołujący jedynie w sposób ogólnikowy wskazali, że nie dają wiary ustaleniom zawartym w raporcie przedłożonym przez inwestora, bez wskazania

szczegółowych przesłanek jakimi się kierowali Lakoniczne twierdzenie, że Skarżący odmawiają wiarygodności ustaleniom raportu inwestora nie może zasługiwać na uwzględnienie bez odpowiednich dowodów potwierdzających wskazane zarzuty. Podnosząc zarzuty tożsame z tymi wskazanymi w odwołaniach, Skarżący już wcześniej, w toku sprawy zakwestionowali rzetelność raportu oos, jednak nie przedstawili jakichkolwiek dowodów na poparcie swoich tez, tj. nie złożyli opinii, analizy, kontr raportu z którego wynikałby wniosek odmienny niż ze wskazanego dokumentu.

Ustalając środowiskowe uwarunkowania organ I instancji wziął pod uwagę zarówno pozytywne stanowiska organów uzgadniających, a także ustalenia zawarte w sporządzonych specjalistycznych dokumentach, jakimi są : raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko z września 2017r. wraz z kolejnymi jego uzupełnieniami, jak i przedłożona w dniu przy raporcie Waloryzacja przyrodnicza z września 2017r. sporządzona przez eksperta. Z ich treści wynika, że projektowana inwestycja nie będzie stwarzać znacznych zagrożeń dla środowiska, w tym dla zdrowia i życia ludzi, pod warunkiem prawidłowej eksploatacji oraz zastosowania zalecanych w raporcie rozwiązań technicznych i określonych postanowieniem uzgadniającym warunków realizacji przedsięwzięcia. Raport zawiera szczegółowy opis przedsięwzięcia oraz jego umiejscowienie, opis środowiska przyrodniczego w otoczeniu planowanej inwestycji z uwzględnieniem fauny, flory oraz znajdujących się w projektowanym rejonie prawnych form ochrony przyrody. Omawia również wpływ zamierzenia inwestycyjnego na wymienione elementy przyrody, a także na otoczenie ludzi w fazie budowy inwestycji, jej eksploatacji oraz likwidacji, co czyni zadość roli, jaką spełnia w takim postępowaniu tego rodzaju dokument.

W tej sytuacji, zarzut dotyczący potencjalnego negatywnego wpływu inwestycji na otoczenie ma charakter hipotetyczny, nie poparty żadnymi dowodami. Jeśli chodzi o twierdzenie stron wnoszących uwagi do sprawy, iż tuczarnia będzie sprzeczna z ochroną krajobrazu naturalnego, który jest elementem środowiska, to podnieść należy, iż nie zasługuje on na uwzględnienie. Twierdzenie, iż realizacja inwestycji będzie negatywnie oddziaływać na sąsiednie otoczenie, np. powodować będzie powstanie niekorzystnych uciążliwości hałasowe, odorowe nie zostało poparte żadnym dowodem.

Organ II instancji dokonał w niniejszej decyzji oceny raportu pod względem formalnym i merytorycznym stwierdzając, że spełnia on wymogi ustawowych; raport zawiera w swej treści pkt 7.3 dotyczący wariantów alternatywnych ze względu na zastosowaną technologię i lokalizację (str. 30 in fine raportu). A zatem, wniosek inwestorski spełnia wymogi formalne zawarte w art. 74 ust. 1 ustawy. Ponadto, z treści raportu wynika, że realizacja inwestycji na warunkach przedstawionych w raporcie nie spowoduje negatywnych oddziaływań na środowisko i zdrowie ludzi oraz obszary przyrodniczo chronione (str. 64). Eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie stanowić negatywnego oddziaływania dla ziemi, gleby, wód podziemnych i powierzchniowych, ze względu na działania zapobiegające negatywnemu oddziaływaniu na środowisko w tym zakresie zarówno na terenie jak i poza terenem lokalizacji przedsięwzięcia; użytkowanie inwestycji nie powinno spowodować przekroczenia wymaganych obowiązujących standardów jakości środowiska, ustalonych ze względu na ochronę środowiska i zdrowie ludzi; realizacja i funkcjonowanie inwestycji nie będzie źródłem poważnych awarii i tym podobnych zdarzeń, nie wywoła również negatywnych skutków w kontekście transgranicznym i nie naruszy uzasadnionych interesów osób trzecich. Warunki korzystania z terenu i ze środowiska w tym rejonie nie ulegną zmianie, nie zachodzi konieczność kompensacji przyrodniczej na tych obszarach. Pod względem ochrony środowiska i zdrowia ludzi nie ma przeciwwskazań do realizacji przedmiotowej inwestycji a następnie jej eksploatacji. Z treści raportu wynika, że projektowana inwestycja nie będzie stwarzać znacznych zagrożeń dla środowiska, w tym dla zdrowia i życia ludzi, pod

warunkiem prawidłowej eksploatacji oraz zastosowania zalecanych w raporcie rozwiązań technicznych i określonych postanowieniami uzgadniającymi warunków realizacji przedsięwzięcia. Raport zawiera szczegółowy opis przedsięwzięcia oraz jego umiejscowienie, opis środowiska przyrodniczego w otoczeniu planowanej inwestycji z uwzględnieniem fauny, flory oraz odniesienie do występujących w sąsiedztwie prawnych form ochrony przyrody. Omawia również wpływ zamierzenia inwestycyjnego na wymienione elementy przyrody, a także na otoczenie ludzi w fazie budowy inwestycji, jej eksploatacji oraz likwidacji, co czyni zadość roli, jaką spełniają w takim postępowaniu tego rodzaju dokumenty.

Z punktu widzenia celu decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia sporządzony w sprawie raport odzwierciedla wpływ zamierzenia inwestycyjnego zarówno na elementy przyrody, jak i na otoczenie ludzi, uwzględniając fazę budowy inwestycji, jej eksploatacji oraz likwidacji, przy czym – co warto podkreślić – decyzja ta nie jest decyzją lokalizacyjną, a jedynie rozstrzygnięciem, które stwierdza, w jaki sposób i przy zachowaniu jakich warunków realizacja inwestycji jest możliwa bez negatywnego wpływu na środowisko. Raport precyzyjnie wskazuje, potencjalny wpływ przedsięwzięcia na środowisko w fazie budowy, eksploatacji i likwidacji (m.in. str. 32- 71). Dokument zawiera szczegółowe ustalenia odnośnie wpływu inwestycji na gospodarkę wodno - ściekową, gospodarkę odpadami, wpływ na ludzi, klimat, krajobraz, rośliny, grzyby, siedliska przyrodnicze, na faunę, a także zawiera odniesienie do zagrożenia polem elektromagnetycznym (m.in. str. 61 - 70). Wynika z nich, że w normalnych warunkach eksploatacji przedsięwzięcia nie wystąpią ponadnormatywne uciążliwości dla wszystkich komponentów środowiska i warunków życia ludzi oraz nie zostaną naruszone interesy osób trzecich. Raport zawiera również analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem . Inwestor dąży do maksymalnego ograniczenia możliwości występowania konfliktów społecznych poprzez ich szczegółowe wyliczenie (str. 80- 82 raportu) . Raport zawiera także (pkt 11 raportu, str. 76- 77) przewidywane działania minimalizujące szkodliwe oddziaływania przedsięwzięcia, do których zaliczono m.in. : racjonalne zużycie wody i energii elektrycznej, ograniczenie ilości wytwarzanych odpadów, zapewnienie standardów ich przechowywania, magazynowanie ścieków bytowych i gnojowicy w odpowiednich pojemnikach, przestrzeganie dozwolonych okresów i dawek nawożenia, przetwarzanie gnojowicy w biogazowi i transport gnojowicy do miejsc przeznaczenia w sposób zabezpieczony przed przeciekami i emisją niezorganizowaną odorów. Biorąc pod uwagę ocenę możliwych skutków środowiskowych realizacji przedsięwzięcia i ich skalę (w zaproponowanym przez inwestora wariantcie), należy stwierdzić, że inwestycja (przy zachowaniu wskazanych działań prewencyjnych, zapobiegawczych i monitoringowych) nie będzie przedsięwzięciem (nawet przy oddziaływaniu skumulowanym) mogącym spowodować przekroczenie wartości normatywnych określonych w obowiązujących aktach prawa krajowego.

Tym samym, błędne jest stanowisko Skarżących , które odmawia wskazanemu w raporcie wariantowi alternatywnemu cechy racjonalnego wariantu alternatywnego w rozumieniu art. 66 ust. 1 pkt 1 ppkt 1 o.o.ś. Wskazywana pozornie tego wariantu nie ma miejsca. Kolegium podkreśla konieczność zachowania tożsamości planowanego przedsięwzięcia, aby nie doszło do wykreowania poprzez wariant alternatywny innego przedsięwzięcia niż planowane. Zróżnicowanie mogło polegać zarówno na innej lokalizacji budynków, na chowie innych zwierząt, na ilości sztuk chowanych zwierząt, czy właśnie na zastosowaniu innej technologii chowu.

W konsekwencji, wykazana przez inwestora faktyczna możliwość wyboru pomiędzy różnymi pod względem technologicznym inwestycjami nie pozbawiła organu możliwości realnego wyboru wariantu korzystniejszego dla szeroko pojętego środowiska naturalnego.

Kolegium wskazuje, że warianty przedstawione w raporcie odwołują się do różnych kryteriów realizacji przedsięwzięcia, takich jak: czynniki społeczne, ekonomiczne, środowiskowe, przestrzenne - zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju; środowisko stanowi dobro publiczne, natomiast jego ochrona, zgodnie z art. 74 ust. 2 Konstytucji RP jest obowiązkiem władz publicznych, jednak Inwestor przedłożył taki raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w którym rzetelnie przedstawił analizę wszystkich wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy środowiskowej, a nie tylko wariantu, którym jest zainteresowany.

Samo stwierdzenie, że zdaniem organu raport jest niekompletny czy nierzetelny jest niewystarczająca. Odnośnie zarzutów w zakresie nierzetelności, niespójności czy niekompletności raportu o oś, organ II instancji wskazuje, że mają one charakter hipotetycznej, subiektywnej i indywidualnej oceny dokumentu, jakim jest raport o oddziaływaniu na środowisko. Wyjaśnić tutaj należy, iż nie można uznać za zarzut twierdzenia, że raport jest sporządzany na koszt inwestora i zgłaszany w danej sprawie. Zgodnie z art. 74 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3.10.2008 r. do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 - kartę informacyjną przedsięwzięcia. Natomiast, jeśli konieczność sporządzenia raportu jest wynikiem obowiązku ustawowego (ze względu na rodzaj inwestycji) lub jest wynikiem przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - to inwestor zobowiązany jest go przedłożyć ubiegając się o wydanie decyzji środowiskowej. Zatem, to nie organ prowadzący postępowanie, ale właśnie inwestor jest odpowiedzialny za przedłożenie raportu, co skutkuje faktycznym poniesieniem kosztów jego sporządzenia przez profesjonalistę (osobę posiadającą wiedzę specjalistyczną do jego wykonania). Raport przedstawiony przez inwestora ma charakter dowodu, którego nie można podważyć gołostownie. Kwestionowanie ustaleń specjalistycznego raportu środowiskowego bez wykazania kontrowersji jest nieskuteczne. Jeśli Skarżący mieli szereg zastrzeżeń, to powinni przedstawić raport o odmiennych wnioskach, ewentualnie inne opracowanie (kontrdowód). Takie stanowisko znajduje potwierdzenie w ugruntowanym orzecznictwie sądownoadministracyjnym (vide: wyrok NSA z dnia 20 grudnia 2011 r. sygn. akt II OSK 1717/10). Twierdzenia odnośnie nieprawdziwych czy niepełnych informacji ujętych w raporcie inwestora mają charakter ocenny i uznaniowy, a tym samym niemożliwy do weryfikacji pod względem legalności jego sporządzenia. Sam negatywny stosunek stron postępowania do planowanej inwestycji jako takiej nie może zastąpić merytorycznej dyskusji, której służy postępowanie w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia. Organ wydając zaskarżoną decyzję dysponował raportem oddziaływania na środowisko, który został przedłożony, wraz z pozostałymi wymaganymi dokumentami, organom uzgadniającym. Na podstawie tych dokumentów, w tym raporcie, organy do których się zwrócono o uzgodnienie rozstrzygnęły kwestię, czy dane przedsięwzięcie nie wiąże się z nadmiernym zagrożeniem dla środowiska, czy podjęte zostały niezbędne kroki w celu zminimalizowania szkodliwego wpływu przedsięwzięcia na środowisko i czy nie zachodzą określone prawem przesłanki uniemożliwiające podjęcie określonej działalności na terenie objętym zamierzeniem inwestycyjnym.

Reasumując, z uwagi na fakt, że posiadane informacje na temat przedsięwzięcia pozwalają wystarczająco ocenić jego wpływ na środowisko, realizacja inwestycji nie stanowi zagrożenia dla zdrowia ludzi oraz nie spowoduje negatywnych skutków dla obszaru Natura 2000 i innych form ochrony przyrody, nie istnieje także ryzyko kumulowania się oddziaływań.

Niemniej jednak, zgodnie z art. 88 ust. 1 pkt 2 ustawy środowiskowej, jeżeli organ administracji architektoniczno – budowlanej uzna, że we wniosku o wydanie pozwolenia na budowę zostały dokonane zmiany w stosunku do wymagań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, może stwierdzić konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i nałożyć na inwestora obowiązek sporządzenia raportu.

Ze względu na odległość inwestycji od granic państwa, realizacja przedsięwzięcia nie będzie powodować transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Po przeanalizowaniu materiałów zgromadzonych w sprawie organ uznał, że realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie spowoduje naruszenia obowiązujących wymagań ochrony środowiska. Przy należyтым wypełnieniu warunków wymienionych w niniejszej decyzji stwierdza się, że przedsięwzięcie może zostać zrealizowane, a jego oddziaływanie, zarówno w fazie realizacji, jak i eksploatacji ograniczone będzie do niezbędnego minimum. Opisane w raporcie o oddziaływanie przedsięwzięcia, związane z istniejącym zagospodarowaniem terenu rolniczego, proponowane rozwiązania techniczno-technologiczne nowoczesne, zaczerpnięte z wzorców krajowych i zagranicznych w hodowli tucznika, stosowanie zasad dobrej praktyki rolniczej i zasady ochrony środowiska, w szczególności w zakresie obowiązujących przepisów prawnych powodują, że planowane przedsięwzięcie nie jest ukierunkowane na wystąpienie jakichkolwiek zagrożeń dla środowiska i w ocenie Kolegium nie spowoduje pogorszenia stanu środowiska. Polegać będzie na rozwoju produkcji zwierzęcej, rozumnym korzystaniu ze środowiska bez przekraczania dopuszczalnych barier przyrodniczych powietrza, wody, gleby. Kolegium stwierdza, że w Polsce gospodarstwa rolne powinny się rozwijać, aby przynosić dochód i sprostać coraz większej konkurencyjności na rynku unijnym.

Wobec powyższego - w ocenie Kolegium - iż przedmiotowy raport jest przekonującym dokumentem, spełniającym określone przepisami prawa wymagania formalne oraz w sposób wystarczający odnosi się do wszystkich wymaganych prawem elementów.

Warianty opisane w raporcie zostały zaproponowane prawidłowo i co za tym idzie, nie ma potrzeby uzupełnienia raportu o rozszerzenie opisu i uzasadnienia wskazanych w nim wariantów. Zakwestionowanie ustaleń raportu było zatem gołosłowne, nie poprzedzone przeprowadzeniem przez organ I instancji żadnego postępowania w tym przedmiocie. Zarzuty odnośnie niedostatecznego przeprowadzenia szczegółowej analizy wpływu poszczególnych wariantów inwestycji na środowisko naturalne, nie zostały poparte w sposób faktyczny (poprzez przeprowadzenie jakiegokolwiek dowodu na okoliczność zbadania wpływu inwestycji na szeroko pojęty stan środowiska naturalnego).

× Nieuzasadnione jest także twierdzenie Skarżących odnośnie pominięcia w przeprowadzonym postępowaniu kwestii skumulowanych oddziaływań – wg nich organ nie poddał w wątpliwość tez zawartych w raporcie, a odnoszących się do braku przekroczenia norm ustawowych w zakresie oddziaływań inwestycji na otoczenie; organ nie weryfikował oddziaływania skumulowanego na faunę i florę, pomimo wiedzy o funkcjonowaniu - we wskazywanych w toku sprawy pismach - o istnieniu w pobliżu podobnych inwestycji (chlewni, ferm drobiu czy wysypiska śmieci) . Tymczasem, jak wynika z dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy, w tym z wniosku inwestorskiego (w szczególności z mapy stanowiącej jego załącznik), a także ustaleń organów opiniujących/ uzgadniających i organu właściwego do wydania decyzji środowiskowej, w postępowaniu dokonano analizy powiązań planowanego przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami, w szczególności w zakresie kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych dla których została wydana decyzja środowiskowa, a znajdujących się na terenie którego dotyczy wnioski inwestorski, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których

oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem – w jej wyniku ustalono, iż na tym terenie nie znajdują się inne przedsięwzięcia (planowane i zrealizowane), które podlegałyby kumulacji z niniejszą inwestycją (tak też pkt 3 str. 17 raportu ooś) . Z raportu wynika, iż na terenie na którym planuje się realizację inwestycji oraz w obszarze jego oddziaływania nie występują inne realizowane lub zrealizowane przedsięwzięcia podobnego typu , z których oddziaływania mogłyby się kumulować z oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia. Planowane chlewnie nie znajdują się również w obszarze oddziaływania innych instalacji inwentarskich ; aktualnie część terenu działki inwestorskiej przeznaczona pod budowę chlewni jest uprawiana rolniczo. Z uzupełnienia raportu z dnia 23 lipca 2018r. – pkt 2 str. 8 wynika także wprost, iż zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 3b ustawy w raporcie zawarto jednoznaczną informację, że na terenie inwestycyjnym nie występują żadne inne planowane lub zrealizowane przedsięwzięcia podobnego typu, z których oddziaływania mogłyby się kumulować z oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia. Inwestycja nie znajduje się także w obszarze oddziaływania innych instalacji które są zlokalizowane w dalszej odległości. Informacja ta została potwierdzona w piśmie organu I instancji z dnia 18 lipca 2018r. W związku z powyższym, skumulowane oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia z innymi instalacjami podobnego typu w rejonie lokalizacji chlewni uwzględniono w raporcie zgodnie z zasadami w postaci „ tła zanieczyszczeń” w wysokości 10% wartości dopuszczalnych. Akta sprawy implikują także pisemne potwierdzenie organu I instancji z dnia 20 stycznia 2022r. 9 str. 675 akt sprawy), iż w sąsiedztwie terenu inwestorskiego, w obrębie 100m od terenu działki nr ew. 56/3 w m. Babiec – Więczanki , gm. Rościszewo nie zostały wydane żadne prawomocne decyzje Wójta Gminy Rościszewo o środowiskowych uwarunkowaniach. W uzasadnieniu decyzji – str. 20 organ I instancji wskazał, iż dokonał szczegółowej analizy raportu ooś – w tym zakresie oddziaływań skumulowanych - i podziela ustalenia w nim zawarte. Organ wyraźnie wskazał, iż temu dowodowi dał wiarę , a jego zapisy stanowiły podstawę wydania decyzji ustalającej;

× podobnie, jeśli chodzi o zarzut naruszenia art. 66 ust. 1 pkt 2a ustawy środowiskowej, a dotyczący wadliwości raportu ooś, w postaci oparcia się o wadliwie przygotowaną Waloryzację przyrodniczą, która dotyczy jedynie pobieżnego, krótkotrwałego zbadania terenów na których ma być zlokalizowana inwestycja oraz na wybiórczym potraktowaniu jedynie części fauny; wątpliwości Odwołujących budzi także autorstwo tego dokumentu.

Kolegium wskazuje, iż zakwestionowanie dowodu w postaci inwentaryzacji przyrodniczej ma charakter gołosłowny i nie poparty żadnym kontrodowodem. Takie twierdzenie Skarżących stanowi jedynie o ich hipotetycznych obawach, które nie znajdują odzwierciedlenia w stanie faktycznym sprawy. Jak wynika bowiem z przedstawionego przez inwestora tego dokumentu, wpływ inwestycji na środowisko naturalne, faunę, florę, zdrowie ludzi będzie znikomy. Projektowane przedsięwzięcie będzie zgodne z charakterem, funkcją i przeznaczeniem terenu, na którym ma być zlokalizowane. Realizacja inwestycji charakteryzować się będzie krótkotrwałością i odwracalnością oddziaływań bezpośrednich i nie będzie powodować przekroczeń dopuszczalnych norm w zakresie ochrony środowiska poza granice lokalizacji inwestycji. Nie powinny wystąpić zagrożenia związane z sytuacjami awaryjnymi oraz nadzwyczajnym zagrożeniem środowiska, zdrowia i życia ludzi . Okoliczne tereny charakteryzują się niewysoką wartością walorów środowiskowych, a poszczególne elementy środowiska nie przedstawiają szczególnej wartości ekologicznej. Inwestycja będzie usytuowana poza obszarem Natura 2000. W bliskim sąsiedztwie nie ma także parków narodowych, leśnych kompleksów promocyjnych, ochrony uzdrowiskowej czy naturalnych cieków oraz naturalnych i sztucznych zbiorników wodnych. Brak jest także pomników

historii, obiektów stanowiących dobra narodowe; w pobliżu nie występują zabytki dziedzictwa kulturowego objęte ochroną prawną, a inwestycja nie będzie oddziaływać ponadnormatywnie na powierzchnię poza swym terenem. Usytuowanie i zakres inwestycji nie wpłyną negatywnie ani na system wód, ani na gleby ani na pozostałe składniki środowiska naturalnego. Na terenie tym nie ma zakazu lokalizowania przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, związanych z rolnictwem. Nie przewiduje się znaczącego wpływu inwestycji na klimat. To samo dotyczy wpływu na dobra materialne, dziedzictwo kulturowe i zabytki. Jeśli chodzi o oddziaływanie inwestycji na siedliska przyrodnicze, rośliny, grzyby, faunę, to z dokumentu tego wynika, że przy normalnych warunkach eksploatacji przedsięwzięcia nie wystąpią ponadnormatywne uciążliwości dla wszystkich komponentów środowiska i warunków życia ludzi oraz nie zostaną naruszone interesy osób trzecich.

Zarzuty Skarżących mają charakter subiektywnej oceny treści Waloryzacji przyrodniczej nie popartej żadnym kontroldowem w postaci np. opinii czy analizy sporządzonej przez osobę uprawnioną, a zawierającej ocenę wpływu inwestycji na obszary objęte ochroną prawną i szeroko pojęte środowisko naturalne (rośliny, zwierzęta, ptaki, grunty, stan wód, w końcu na zdrowie człowieka), z którego wynikałyby wnioski odmienne od wniosków zawartych w dokumencie przedłożonym przez inwestora. Twierdzenie Skarżących o zbadaniu zbyt małej ilości gatunków fauny, flory środowiska ma charakter subiektywnej oceny, a żądanie uzupełnienia tego dokumentu w zakresie np. przeprowadzenia dodatkowych obserwacji w terenie, czy też przedstawienie informacji o większej ilości poszczególnych gatunków zwierząt, roślin czy ptaków (bez wskazania o jakie gatunki chodzi) nie poparte żadną podstawą czy prawną i nie wynikające z konieczności skonfrontowania tego dowodu z innym kontroldowem (o odmiennych wnioskach) pozostaje nieuzasadnione. Brak jest bowiem zasad czy reguł dotyczących badania w/w; ustawa środowiskowa nie zawiera żadnych norm regulujących zasady czy reguły przeprowadzania czy dokonywania badań stanowiących podstawę ustaleń zawartych w raporcie oos (oraz jego załącznikach). Art. 66 ust. 1 pkt 2a i 2b ustawy ocenowej stanowi, iż raport powinien zawierać wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, przez którą rozumie się zbiór badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby scharakteryzowania elementów środowiska przyrodniczego, jeżeli została przeprowadzona, wraz z opisem zastosowanej metodyki; wyniki inwentaryzacji przyrodniczej wraz z opisem metodyki stanowią załącznik do raportu; oraz inne dane, na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych;

W świetle art. 66 ust. 1 pkt 8 i pkt 20 ustawy, raport winien zawierać opis metod prognozowania zastosowanych przez wnioskodawcę oraz opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z: a) istnienia przedsięwzięcia, b) wykorzystywania zasobów środowiska, c) emisji; a także źródła informacji stanowiące podstawę do sporządzenia raportu. Raport złożony przez inwestora – w tym waloryzacja przyrodnicza – w niniejszej sprawie spełnia w/w elementy, co skutkuje stwierdzeniem, iż spełnia wymienione wymogi prawne. Zawiera on odniesienie do informacji na temat typu i faktycznego stanu siedlisk, składu flory, bioty (zespołu grzybów) i fauny w zasięgu bezpośredniego i pośredniego oddziaływania inwestycji. W raporcie przedstawiono informacje dotyczące położenia obszaru planowanej inwestycji na tle obszarów chronionych, dane odnośnie szaty roślinnej, bioty i fauny tego obszaru. W ocenie organu odwoławczego, pozwala to na dokonanie ocena wpływu inwestycji na elementy przyrodnicze. Raport zawiera inwentaryzację przyrodniczą, sporządzoną przez osobę do tego uprawnioną;

W odniesieniu do wątpliwości Skarżących związanych autorstwem Waloryzacji przyrodniczej wyjaśnić należy, iż przepisy prawa nie wskazują, kto oraz z jakimi uprawnieniami może sporządzać inwentaryzację przyrodniczą. Ustawa środowiskowa nie przewiduje zdobycia wcześniej żadnego wykształcenia ani uprawnień i związku z tym, w świetle prawa, każdy może sporządzić inwentaryzację przyrodniczą. Wykonana inwentaryzacja przyrodnicza ma umożliwić dokonanie analizy oraz oceny kwestii wskazanych w art. 62 u.o.o.ś., czyli m.in. bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi.

Mając to na uwadze, metodologia powinna dążyć do umożliwienia dokonania stosownej analizy i oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W polskim prawie nie została zdefiniowana metodologia sporządzania inwentaryzacji przyrodniczej. Uzyskane wyniki inwentaryzacji powinny umożliwić, zgodnie z art. 66 ust 1 pkt 6 u.o.o.ś., porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze i określić wzajemne oddziaływanie między elementami. Inwentaryzacja przyrodnicza wykonywana jest pod kątem celu jakiemu ma służyć, więc jej metodyka i zakres powinny wynikać z analizy potencjalnych oddziaływań. Co do momentu przeprowadzania inwentaryzacji przyrodniczej – to zależy od tego, który z elementów flory i fauny się bada, jednak i tutaj przepisy nie ustanawiają bezwzględnych zasad w tym przedmiocie, a podstawą sporządzenia inwentaryzacji przyrodniczej jest art. 66 u.o.o.ś., natomiast jego forma wynika z ogólnie przyjętej metodologii i praktyki.

Z treści Waloryzacji wynika, iż obserwacje zostały dokonane zarówno w porze wiosennej (31 marca 2017r.) jak i w porze jesiennej (26 września 2017r.) – str. 5 dokumentu, a rozpoznanie fauny dotyczyło trzech grup zwierząt, tj. płazów, ptaków oraz ssaków, przy czym rejestrowano wszelkie ślady występowania zwierząt chronionych. Jeśli chodzi o faunę to rozpoznaniu podlegały zarówno poszczególne gatunki roślin, jak i zbiorowiska roślinne; w wyniku przeprowadzonej oceny ustalono, iż funkcjonowanie chlewni nie będzie miało negatywnego wpływu na faunę i florę tego terenu, gdyż nie spowoduje zmian w środowisku przyrodniczym. W opisanym w tym dokumencie krajobrazie, wskazaniu ekosystemów oraz korytarza migracyjnego, a także zlokalizowanego 10 km dalej obszaru Natura 2000 ustalono, że planowane przedsięwzięcie nie będzie negatywnie wpływać na te elementy środowiska naturalnego – str. 13 – 16 Waloryzacji przyrodniczej. Realizacja inwestycji nie będzie źródłem żadnego z zagrożeń dla gatunków znajdujących się w obszarze Dolny Wkry i Mławki. Grunt przeznaczony pod inwestycję jest użytkowany rolniczo i ma charakter przeciętny pod względem faunicznym i florystycznym; rozeznanie przyrodnicze obejmowało strefę 200m wokół terenu inwestycyjnego i nie wyróżnia się także pod kątem awifauny / wprawdzie teren projektowanych tuczarni stanowi część Obszaru Chronionego Krajobrazu Przyrzecze Skrwy prawem, to jednak nie pokrywa się z żadną inną powierzchniową formą ochrony przyrody o wysokim lub umiarkowanym rygorze ochronnym. Bezpośrednie oddziaływanie przedsięwzięcia zamknie się w granicach działki inwestorskiej, a warunki odległościowe od terenów objętych szczególną ochroną prawną, pozwalają przypuszczać, iż inwestycja nie pogorszy stanu krajobrazu i siedlisk gatunków ptaków będących przedmiotem ochrony. Powierzchnię działki inwestorskiej stanowi agrocenoza i jest to korzystne uwarunkowanie przyrodnicze dla lokalizacji przedsięwzięcia.

Formalnym dokumentem, który reguluje sposób sporządzania inwentaryzacji przyrodniczej, a konkretnie technika, jest rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z 17.03.2022 r. w sprawie formatu dokumentu zawierającego wyniki inwentaryzacji przyrodniczej oraz formatu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 652), które wskazuje w jakich formatach powinny być zapisywane poszczególne części inwentaryzacji przyrodniczej.

W rozpoznawanej sprawie, Skarżący nie przedłożyli dowodów, które w sposób fachowy wskazałyby na błędne ustalenia inwentaryzacji przyrodniczej czy też raportu ooś; sam negatywny stosunek Skarżących do planowanej inwestycji jako takiej, nie może zastąpić merytorycznej dyskusji, której służy postępowanie w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia. Jediną możliwością zakwestionowania dokonanych w sprawie ustaleń byłoby przedstawienie miarodajnego kontrdowodu, co właśnie mieści się w obowiązującej zasadzie swobodnej oceny dowodów wyrażonej przez art. 80 k.p.a., jak i zasady prawdy obiektywnej wywodzonej z art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a.

Organ wydając zaskarżoną decyzję, dysponował m.in. raportem oddziaływania na środowisko, który został przedłożony, wraz z pozostałymi wymaganymi dokumentami, organom uzgadniającym. Na podstawie tych dokumentów, w tym raportu, i waloryzacji przyrodniczej organy do których się zwrócono o uzgodnienie rozstrzygnęły kwestię, czy dane przedsięwzięcie nie wiąże się z nadmiernym zagrożeniem dla środowiska, czy podjęte zostały niezbędne kroki w celu zminimalizowania szkodliwego wpływu przedsięwzięcia na środowisko i czy nie zachodzą określone prawem przesłanki uniemożliwiające podjęcie określonej działalności na terenie objętym zamierzeniem inwestycyjnym;

Organ odwoławczy nie podziela obaw Odwoływających w zakresie naruszenia przez planowane przedsięwzięcie obszaru chronionego krajobrazu, rozumianego jako tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych (co pozostaje w zgodzie z definicją zawartą w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 55 z późn. zm.).

Dodatkowo podnieść należy, iż w uzupełnieniu raportu ooś, w zakresie waloryzacji przyrodniczej z 4 grudnia 2017r. zalecono także działania minimalizujące oddziaływanie inwestycji, które zostały następnie uwzględnione w decyzji organu I instancji. Należą do nich m.in. odpowiednie zaprojektowanie przestrzenne w tym w zakresie zieleni izolacyjnej, unikanie prowadzenia operacji i działań związanych z uciążliwością zapachową w porze wieczorowej i w dni wolne od pracy, a także przy niekorzystnych kierunkowo wiatrach, właściwe przechowywanie materiałów i narzędzi, a także regulacja parametrów procesu technologicznego, spełnianie wymagań najlepszej dostępnej techniki BAT, hermetyzacja odorów, stosowanie szczelnych zbiorników, a także optymalizacja składników pasz oraz warunków technicznych inwestycji;

- również odnośnie zarzutów dotyczących naruszenia art. 80 ust. 1 pkt 3 ustawy środowiskowej poprzez wydanie decyzji bez uwzględnienia wyników postępowania z udziałem społeczeństwa, wskazać należy, iż Kolegium nie podziela stanowiska Skarżących w tym względzie. Jeśli chodzi o powołanie się na wskazane sprzeciwy lokalnej społeczności, to wyjaśnić należy, iż niewątpliwie uwagi i wnioski składane w związku z udziałem społeczeństwa są istotnym elementem postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i powinny być wzięte pod uwagę, ale nie mogą one stanowić zasadniczej przyczyny wydania decyzji odmownej. Zgodnie z treścią art. 80 ust. 1 pkt 3 ustawy środowiskowej, organ przy wydawaniu decyzji środowiskowej bierze pod uwagę wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa. Nie oznacza to jednak, że sprzeciw zgłoszony wobec planowanej inwestycji obliguje organ do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia. Organ będzie uprawniony do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań jedynie w ściśle określonych w ustawie przypadkach (wskazanych w treści niniejszego uzasadnienia). Negatywne stanowisko społeczeństwa może natomiast wpłynąć na konkretne uwarunkowania i wymogi takiej

inwestycji, co znajduje wyraz w konkretnych postanowieniach decyzji nakładających na inwestora dodatkowe obowiązki mające przeciwdziałać, bądź ograniczać negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia na elementy środowiska.

Organ prowadzący postępowanie środowiskowe, wydając decyzję, obowiązany jest uwzględnić wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa, ale sam sprzeciw społeczności lokalnej w stosunku do inwestycji nie może być podstawą do decyzji odmownej, co ma związek z charakterem tej decyzji i celami, dla których jest wydawana (tak wyrok WSA w Olsztynie z dnia 6 lutego 2018r. sygn. akt II SA/Ol 1018/17, LEX nr 2446291 , wyrok WSA w Łodzi z dnia 28 czerwca 2017r. sygn. akt II SA/Łd 60/17, LEX nr 2322910).

Wydając decyzję w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia organy zobowiązane są do uwzględnienia wyników postępowania z udziałem społeczeństwa (art. 80 ust. 1 pkt 3 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko), a sprzeciw społeczności lokalnej w stosunku do konkretnego przedsięwzięcia nie może być podstawą do wydania decyzji odmownej.

Polskiemu systemowi prawnemu nie jest znana konstrukcja samoistnego źródła prawa wynikającego z posiadania przez daną grupę osób statusu społeczności lokalnej, nie będącej nawet wspólnotą samorządową. Tym samym, udział społeczeństwa odbywa się tylko na takich zasadach, jakie wprost wynikają z przepisów powołanej ustawy z 2008 r., w szczególności z art. 29 - 45 tej ustawy. Żaden z tych przepisów nie uzależnia wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia od zaaprobowania lub uzgodnienia takiej decyzji przez społeczeństwo (tak wyrok NSA z dnia 11 października 2017r., sygn. akt II OSK 2113/16, LEX nr 2457880).

Sprzeciw mieszkańców gminy nie może stanowić podstawy do wydania negatywnej decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Przepisy nakazują jedynie zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu i umożliwienie zgłoszenia uwag i wniosków, natomiast nie nakładają obowiązku uzyskania społecznej akceptacji dla przedsięwzięcia. Zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu nie może być zatem rozumiane jako swoiste referendum nad dopuszczalnością proponowanej inwestycji – tak wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 27 kwietnia 2016r. sygn. akt II SA/Bd 429/15, LEX nr 2076558);

SKO w Płocku wskazuje, iż organ I instancji w wydanej przez siebie decyzji najpierw szczegółowo wskazał jakie protesty i wnioski wpłynęły w toku sprawy od poszczególnych stron postępowania oraz społeczeństwa (str. 6 -10, 12 – 16 , 18 decyzji z dnia 6 lipca 2022r.) , a następnie odniósł się do poszczególnych wystąpień (str. 25 – 28 decyzji z dnia 6 lipca 2022r.) i przedstawił swoje stanowisko w tym zakresie. Powyższe czyni zadość art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. a) ustawy środowiskowej. Podkreślić tutaj mocno należy fakt, iż osoby które w toku sprawy składały poszczególne sprzeciwy i protesty wobec planowanej inwestycji (tj. strony postępowania czy też okoliczni Mieszkańcy terenu inwestycji, wskazanych w uzasadnieniu decyzji organu I instancji), nie przedłożyli żadnego kontrdowodu, z którego wynikałyby wnioski odmienne wobec inwestycji, a zawarte w raporcie ooś. Zatem twierdzenia, obawy , lęki i niepokoje w/w osób, nie zostały wykazane i poparte dowodowo w jakikolwiek sposób; Organ I instancji dokonał ich oceny, a wnioski z tej analizy zawarł w uzasadnieniu decyzji; zatem twierdzenie Skarżących, iż Wójt był zobligowany uwzględnić ich stanowisko pozostaje nieumocowane prawnie;

- podobnie, jeśli chodzi o zarzuty dotyczące naruszenia art. 5, art. 31 ust. 3, art. 68, ust. 4, art. 74 oraz art. 86 Konstytucji RP poprzez przyznanie prymatu interesowi prywatnemu

ponad interes społeczeństwa, nie bacząc na zagrożenia płynące z realizacji inwestycji na środowisko naturalne, a także przez wydanie decyzji bez uwzględnienia zasady zrównoważonego rozwoju - również i tutaj Kolegium nie podziela stanowiska Skarżących.

W niniejszej sprawie jest to o tyle istotne, że kwestia dotyczy oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, które stanowi dobro publiczne, zaś jego ochrona, zgodnie z art. 74 ust. 2 Konstytucji RP jest obowiązkiem władz publicznych. Dlatego też inwestor jest obowiązany przedłożyć taki raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w którym zostanie rzetelnie przedstawiona analiza wszystkich wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś., a nie tylko wariantu, którym z przyczyn oczywistych inwestor jest zainteresowany. Raport powinien zawierać opis trzech wariantów. W opisie poszczególnych wariantów powinny być zachowane jednakowe proporcje. Nie jest dopuszczalna sytuacja, w której raport obejmuje przede wszystkim analizę oddziaływania na środowisko wariantu proponowanego przez wnioskodawcę i marginalnie analizuje pozostałe warianty. Wskazać należy, że opis wariantów przedsięwzięcia musi znajdować swoje odzwierciedlenie w materiale dowodowym postępowania, w ten sposób, aby spełniał wymagania określone w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.u.i.ś. W opisach wariantów powinno znaleźć się jednoznaczne wskazanie sposobu funkcjonowania przedsięwzięcia, które musi znaleźć swoje odzwierciedlenie w parametrach technicznych opisujących przedsięwzięcie. Wszystkie warianty powinny zawierać analizę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska z uwzględnieniem zasady kompleksowości ochrony środowiska określonej w art. 5 p.o.ś. Należy także pamiętać, że uwarunkowania środowiskowe, nie są jedynymi, które mogą przesądzać o ostatecznym wyborze wariantu przewidzianego do realizacji. Zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju w opisie, a następnie w analizie wariantów należy uwzględnić kwestie: ekonomiczne, społeczne, techniczne, i prawne. W raporcie powinno znaleźć się wskazanie głównych przyczyn dokonanego wyboru wszystkich wariantów, z uwzględnieniem skutków dla środowiska. Każdy z wariantów powinien zawierać opis aspektów środowiska, które mogą być znacząco dotknięte skutkami realizacji przedsięwzięcia, obejmujący w szczególności populację, faunę, florę, glebę, wodę, powietrze, czynniki klimatyczne, aktywa materialne, łącznie z dziedzictwem architektonicznym i archeologicznym, krajobrazem oraz wzajemne relacje pomiędzy powyższymi elementami.

Tak też się stało w spornej sprawie - Inwestor przedłożył kompletny raport o.o.s. w którym zawarł wszystkie wymagane prawem elementy, w tym warianty planowanej inwestycji oraz ich wpływ na szeroko rozumiane środowisko naturalne. Po dokonaniu analizy i oceny tego dokumentu przez organu opiniujące i uzgadniające, a także przez organy administracji obu instancji, brak jest podstaw do uznania, że wnioskowane przedsięwzięcie będzie stanowiło zagrożenie dla interesu społeczeństwa. Twierdzenie Odwołujących o przyznaniu prymatu interesowi jednostkowemu (tj. inwestora) ma charakter subiektywny, hipotetyczny i nie poparty żadnymi dowodami. W sytuacji, gdy wszystkie kompetentne w sprawie organy nie dopatrzyły się braków formalnych wniosku (wraz z jego załącznikami w postaci raportu o.o.s. i waloryzacji przyrodniczej, to) , ani żadnych potencjalnych zagrożeń o znacznym zakresie na otoczenie terenu inwestycji w każdym wskazanym w decyzji aspekcie, to stanowisko prezentowane przez Skarżących pozostaje nieuzasadnione prawnie. Ponadto, decyzja w swojej treści nakłada na Inwestora szereg szczegółowych obowiązków związanych z realizacją planowanej inwestycji, a mających na celu minimalizację ewentualnych negatywnych oddziaływań na środowisko.

Jeśli chodzi o twierdzenie Odwołujących, iż wydanie decyzji pozytywnej dla wnioskowanej inwestycji byłoby sprzeczne z zasadą przezorności, wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, to wskazać należy, iż art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska nie może być stosowany jako klauzula blokująca

inwestycje co do zasady. Jest on raczej przepisem ogólnym, który nakłada na inwestora obowiązek przedsięwzięcia wszelkich możliwych środków po to by zapobiec w przyszłości możliwym negatywnym skutkom (vide: wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 4 listopada 2010 r. II SA/Rz 802/2010). Ugruntowane orzecznictwo sądowo-administracyjne prezentuje stanowisko, że udzielenie pozwolenia na prowadzenie określonej działalności przy wykorzystywaniu funkcjonującej w środowisku instalacji, zawierającego określenie warunków i obowiązków zawsze stanowi pewnego rodzaju ograniczenie swobody działalności gospodarczej, dlatego racje wynikające z zasad ogólnych prawa ochrony środowiska nie mogą górować nad interesem przedsiębiorcy ubiegającego się o udzielenie pozwolenia. Przeciwnie, racja ta powinna być wyważona - stosownie do wyrażonej w art. 3 pkt 50 ustawy Prawo ochrony środowiska zasady zrównoważonego rozwoju. Nie oznacza to, że organowi nie wolno jest działać przezornie. Z zasady prewencji i ostrożności, określanej również jako zasada zapobiegania i przezorności (art. 6 ustawy Prawo ochrony środowiska) wynika praktyczna dyrektywa, że wszystkie podmioty podejmujące działalność, której skutki nie są do końca sprawdzone, a mogą wywrzeć negatywny wpływ na środowisko, powinny dokonać wszechstronnej analizy, jak wyeliminować zagrożenia. Z całą pewnością jednak, wdrożenie tak rozumianego postulatu przezorności nie może nakładać na podmiot, którego przedsięwzięcie oddziałuje na środowisko takich obowiązków, do których nie będzie mógł się dostosować z powodu użycia przez organ określonych niezdefiniowanych, nieostrych, wieloznacznych (vide: wyrok WSA w Szczecinie z dnia 13 października 2010 r. II SA/Sz 531/2010);

- odnośnie twierdzenia zawartego w odwołaniu Stowarzyszenia, a dotyczącego wydanej w sprawie pozytywnej opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego, wyjaśnić należy, iż podziela stanowisko tego organu; Opinia – jako słabsza niż uzgodnienie - forma współpracy organu specjalistycznego w sprawie pozostaje niewiążąca dla organu właściwego do wydania decyzji środowiskowej, który - jako organ główny w sprawie – ma obowiązek ocenić ją sam i dokonać analizy stanowiska w niej zawartego. W spornej sprawie stanowisko Wójta stanowi powielenie stanowiska PPIS , który w treści swojej opinii nie dopatrył się żadnego negatywnego oddziaływania inwestycji. Organ ten – po raz kolejny zajmując w sprawie stanowisko uwzględnił treść raportu oos i jego następczych uzupełnień, co niewątpliwie wpłynęło na zmianę dotychczasowej pozycji zajmowanej uprzednio. Organ ten zweryfikował złożone przez inwestora dowody pod względem formalno – prawnym oraz merytorycznym i dokonał pozytywnego zaopiniowania, , co niewątpliwie miało również wpływ na wydanie rozstrzygnięcia głównego w niniejszej sprawie;

- w ocenie Kolegium zarzuty dotyczące naruszenia art. 7 i 77 K.p.a. również nie mogą zasługiwać na uwzględnienie, do czego odniesiono już wcześniej w niniejszej decyzji. Z dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy wynika bez wątpliwości, iż organ I instancji podjął wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i załatwienia sprawy, mając na względzie słuszny interes obywateli, oraz w sposób wyczerpujący zebrał materiał dowodowy . Twierdzenie Skarżących, iż zasięg oddziaływania inwestycji obejmuje także tereny dalsze niż wynika to z danych zawartych we wniosku inwestorskim, pozostaje nieuzasadniony faktycznie i prawnie. Organ ustalając zasięg oddziaływania inwestycji kierował się danymi zawartymi we wniosku inwestorskim , w tym m.in. jego częścią graficzną wraz z oznaczoną strefą, o której mowa w art. 74 ust. 3a ustawy środowiskowej , analizą treści raportu oos wraz z jego uzupełnieniami, Waloryzacją przyrodniczą i własną oceną zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko naturalne.

Jeśli chodzi o zaskarżenie przez Odwołujących postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie (postanowienie z dnia 31 stycznia 2022r. znak: WOOS-I.4221.315.2021.AST), tutejsze Kolegium nie podziela stanowiska Skarżących w tym względzie i wskazuje, iż niniejszą decyzją utrzymuje w mocy wskazane postanowienie RDOŚ w Warszawie.

Po dokonaniu analizy zarzutów podniesionych w obu odwołaniach, a dotyczących naruszenia przepisów art. 77 ust. 4 pkt 1 w zw. z art. 66 ust. 1 pkt 2a, 3b, 5, 6, 6a ustawy środowiskowej, poprzez uzgodnienie realizacji przedsięwzięcia oraz określenie warunków realizacji tej inwestycji w sytuacji, gdy raport oos był niekompletny, wskazać należy, iż pozostają one nieuzasadnione prawnie.

Ponieważ wskazane w obu odwołaniach zarzuty dotyczące naruszenia w/w przepisów prawa zostały podniesione również względem zaskarżonej decyzji organu I instancji, to stanowisko Kolegium pozostaje analogiczne. Jego szczegółowe przedstawienie znajduje się powyżej, w treści niniejszej decyzji, zatem powielanie go byłoby niecelowym. Zarzuty dotyczące wydania postanowienia z dnia 31 stycznia 2022r. na podstawie raportu oos nie spełniającego wymogów prawa, stanowią odbicie zarzutów dotyczących wydania decyzji z dnia 6 lipca 2022r. na podstawie tego samego raportu oos nie spełniającego wymogów prawa. Uwagi i odniesienia Kolegium do poszczególnych wskazanych przez Skarżących naruszeń prawa pozostają zatem tożsame.

Podobnie, jeśli chodzi o podniesione przez obu Skarżących zarzuty naruszenia art. 7, 77 § 1 K.p.a. poprzez brak podjęcia wszystkich czynności celem ustalenia stanu faktycznego, brak zebrania materiału dowodowego, w tym w szczególności brak weryfikacji spełnienia przez raport oos wymogów określonych w art. 66 ustawy środowiskowej, oraz nie podjęcia starań w celu ustalenia, czy ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, a zatem, czy istnieje potrzeba przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko, a w konsekwencji naruszenie art. 77 ust. 5 pkt 2 ustawy środowiskowej - tutaj Kolegium również nie podziela stanowiska Skarżących. Organ I instancji w uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia odniósł się do treści najważniejszego dokumentu w sprawie jakim jest raport oos (str. 25 – 28 uzasadnienia decyzji z dnia 6 lipca 2022r.) wskazując, iż daje mu wiarę jako dokumentowi spełniającemu wszelkie wymogi formalno –prawne. Organ I instancji w sposób wyraźny wskazał, iż nie widzi potrzeby i konieczności przeprowadzenia kolejnego raportu oos w sprawie, czy też powoływania biegłego specjalisty celem opiniowania czy sporządzenia kolejnej analizy w zakresie oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko naturalne. Ponadto, Kolegium w treści niniejszej decyzji odniosło się do kwestii skumulowanych oddziaływań, czy też potrzeby przeprowadzenia kolejnej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko naturalne. Zarzut naruszenia wskazanych przepisów prawa materialnego i procesowego pozostaje – w ocenie organu odwoławczego – nieuzasadniony prawnie.

Dodatkowo, tutejsze Kolegium wskazuje, iż sam negatywny stosunek Skarżących do planowanej inwestycji, jako takiej nie może stanowić podstawy do wydania decyzji negatywnej, tj. odmawiającej ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację planowanego przedsięwzięcia. Organ wydając zaskarżoną decyzję dysponował wnioskiem wraz z raportem oos przedsięwzięcia (z jego kolejnymi uzupełnieniami), który został przedłożony, wraz z pozostałymi wymaganymi dokumentami, organom opiniującym / uzgadniającym, a także kolejnym dokumentem w postaci Waloryzacji przyrodniczej. Inwestycja została pozytywnie uzgodniona przez wszystkie wskazane w ustawie organy

specjalistyczne, które nie dopatrzyły się negatywnego wpływu inwestycji na środowisko naturalne. Na podstawie tych dokumentów i po dokonaniu analizy, organ wydał decyzję pozytywną, mając jednocześnie na uwadze, iż w sprawie nie wystąpiły przesłanki warunkujące wydanie decyzji odmownej; Wskazane przez Odwołujących potencjalne zagrożenia związane z planowaną inwestycją nie zostały poparte żadnymi dowodami. Tymczasem, przesłanki wydania decyzji negatywnej dla wnioskodawcy tzn. decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia, muszą wynikać z konkretnie wskazanych uregulowań prawnych.

Dla zrozumienia istoty sprawy należy również mieć na względzie, że uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest pierwszym etapem w procesie inwestycyjnym, a jej wydanie następuje m.in. przed wydaniem decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu oraz decyzji o pozwoleniu na budowę i zatwierdzeniu projektu budowlanego (art. 72 ustawy). Decyzja ustalająca środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia daje inwestorowi prawo do wystąpienia o wydanie decyzji o warunkach zabudowy i pozwolenia na budowę oraz zatwierdzenia projektu budowlanego. Jednak jest to prawo, a nie obowiązek, a z samego faktu uzyskania decyzji środowiskowej nie wynika w jakikolwiek sposób, że inwestor posiada tytuł do nieruchomości i prawo do realizacji tej inwestycji. W aktualnym postępowaniu bada się jedynie zgodność planowanego zamierzenia z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska. Decyzja środowiskowa nie stanowi jednak aktu, który dawałby podstawę do rozpoczęcia robót i realizacji inwestycji, a tym samym nie narusza na tym etapie inwestycyjnym żadnych praw osób trzecich i bezpośrednio nie powoduje wyrządzenia szkody lub nieodwracalnych skutków.

Podkreślenia wymaga okoliczność, że w ramach postępowania dotyczącego środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia ocenie podlegają skutki wywierane przez planowaną inwestycją na istniejący stan środowiska. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie wpływa na sposób i zakres wykonywania prawa własności właścicieli sąsiednich wobec planowanego przedsięwzięcia działek. Warunkuje ona wyłącznie możliwość przejścia do następnego etapu procesu budowlanego potwierdzając, że przedsięwzięcie nie spowoduje negatywnych następstw w środowisku naturalnym.

Jeszcze raz podkreślenia wymaga, iż przesłanki wydania decyzji negatywnej dla wnioskodawcy tzn. decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia, muszą wynikać z konkretnie wskazanych uregulowań prawnych. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wprowadza ograniczenia w wykonywaniu prawa własności nieruchomości, które to prawo jest chronione przepisami Konstytucji. Organy administracji w tym zakresie nie mają swobody działania. Przy wydawaniu decyzji negatywnych (dla wnioskodawcy) brane są pod uwagę wyłącznie okoliczności wskazane w przepisach prawa. Co istotne, osoby sprzeciwiające się realizacji inwestycji podstawy swojego działania także wywodzą z prawa własności, tak samo chronionego, tymi samymi przepisami Konstytucji dotyczącymi własności. W demokratycznym państwie prawnym nie ma możliwości dowolnego uznawania przez organy administracji, który interes jest ważniejszy. Akcentowany w sprawie udział społeczeństwa w ochronie środowiska musi zawierać się w granicach wyznaczonych przepisami prawa, w tym w ustawie środowiskowej. Negatywna opinia choćby i większości lokalnej społeczności nie może być sama w sobie podstawą decyzji odmownej. Nie oznacza to jednak w żadnym razie możliwości bagatelizowania argumentów podnoszonych przez przeciwników inwestycji. Muszą one być przedmiotem rzetelnej i wyczerpującej analizy organu I instancji.

Podkreślić należy, że celem postępowania jest określenie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację wnioskowanego przedsięwzięcia, a nie ocena, czy i jak działania inwestora wpłyną na wartość nieruchomości sąsiednich, tym bardziej, że decyzja

środowiskowa nie przesądza jeszcze o lokalizacji takiej inwestycji. Przedmiotowa decyzja ma bowiem charakter przygotowawczy dla postępowania w sprawie wydania decyzji o warunkach zabudowy ; Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna.

Pouczenie

Na decyzję służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie ul. Jasna 2/4, 00 – 013 Warszawa. Skargę na decyzję wnosi się w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku ul. Kolegialna 20b, 09 - 402 Płock.

Strona składająca skargę zobowiązana jest do uiszczenia do Sądu wpisu sądowego w wysokości 200 zł (§ 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia). Sprawy uiszczenia wpisu sądowego oraz jego wysokość reguluje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Stronie, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowo- administracyjnego lub w jego toku, może być przyznane prawo pomocy, które może być częściowe lub całkowite. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych, w tym z konieczności uiszczenia wpisu sądowego, a także ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego do reprezentowania strony w sprawie. Wniosek w tym zakresie składa się bezpośrednio do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na urzędowym formularzu i jest on wolny od opłat sądowych, przy czym strona powinna wykazać, że nie jest w stanie ponieść kosztów w całości lub części bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Wniosek o przyznanie prawa pomocy powinien zawierać zatem oświadczenie strony obejmujące dokładne dane o stanie majątkowym i dochodach, a jeżeli wniosek składa osoba fizyczna, ponadto dokładne dane o stanie rodzinnym oraz oświadczenie strony o niezatrudnieniu lub niepozostawaniu w innym stosunku prawnym z adwokatem, radcą prawnym, doradcą podatkowym lub rzecznikiem patentowym. Oświadczenia takie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie sądu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Wniosek o przyznanie prawa pomocy, który nie został złożony na urzędowym formularzu lub którego braków strona nie uzupełniła w określonym terminie. Sąd pozostawi bez rozpoznania. Ustanowienie przez Sąd adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego w ramach prawa pomocy jest równoznaczne z udzieleniem pełnomocnictwa. Prawo pomocy nie przysługuje stronie w razie oczywistej bezzasadności jej skargi. Przyznanie prawa pomocy może być cofnięte w całości lub w części, jeżeli się okaże, że okoliczności, na podstawie których je przyznano, nie istniały lub przestały istnieć. Przyznanie prawa pomocy wygasa ze śmiercią strony, która je uzyskała.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze
w Płocku w składzie:

1) Marek Żuchewicz.....

2) Marta Jaworska.....

3) Joanna Wierzbicka.....

Otrzymują:

- 1) [REDACTED]
- 2) [REDACTED]
- 3) [REDACTED]
- 4) [REDACTED]
- 5) [REDACTED]
- 6) [REDACTED]
- 7) [REDACTED]
- 8) [REDACTED]
- 9) [REDACTED]
- 10) [REDACTED]
- 11) [REDACTED]
- 12) [REDACTED]
- 13) [REDACTED]
- 14) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie;
- 15) Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Sierpcu,
- 16) Marszałek Województwa Mazowieckiego w Warszawie,
- 17) społeczeństwo zgodnie z art. 85 ust. 3 w zw. z art. 3 pkt 11 i art. 38 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. 2022, poz. 1029) w zw. z art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. K.p.a. (tj. Dz. U. 2021, poz. 735),
- 18) Wójt Gminy Rościszewo,
- 19) A/a.

Klauzula informacyjna dla petenta/klienta/strony/pełnomocnika

Zgodnie z art. 13 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Płocku informuje, iż: Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest:

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Płocku reprezentowane przez Prezesa Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku z siedzibą ul. Kolegialna 20b, 09-402 Płock.

2) Administrator wyznaczył inspektora ochrony danych, z którym można skontaktować się poprzez email: rodo@sko-plock.pl w każdej sprawie dotyczącej przetwarzania danych osobowych.

3) Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego na podstawie:

Art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (w związku z realizacją obowiązku prawnego ciążącego na administratorze)

Art. 9 ust. 2 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, na podstawie prawa)

art. 1 oraz art. 2. ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.

4) Pani/Pana dane osobowe będą przekazywane wyłącznie podmiotom uprawnionym do uzyskania danych osobowych na podstawie przepisów prawa lub zawartych umów (operatorzy pocztowi, usługi IT).

5) Pani/Pana dane osobowe przechowywane będą w czasie określonym przepisami prawa, zgodnie z instrukcją kancelaryjną obowiązującą u Administratora.

6) Posiada Pani/Pan prawo żądania od Administratora dostępu do danych osobowych, prawo do ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, prawo do przenoszenia danych, prawo do cofnięcia zgody w dowolnym momencie, jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej.

7) Przysługuje Pani/Panu także prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego zajmującego się ochroną danych osobowych, którym jest Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych.

8) Podanie danych osobowych w zakresie wymaganym ustawodawstwem jest obligatoryjne.

9) Pani/Pana dane nie będą przekazywane poza teren Unii Europejskiej.

10) Pani/Pana dane nie będą podlegały zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji oraz profilowaniu.